SECRET

István ADORJÁN

ELISABETA ADAM
CA TRANDAFIR SĂLBATIC

MESAJ
AL MARGINALIZĂRII
NAŢIONALE

Informații de drept-autor

– Ediția a treia: publicată pe Google Play și Internet Archive în martie 2020: GGKEY: XZ6BGUJD9LK (format PDF fără DRM);
– Ediția a doua: publicată pe Google Play și Internet Archive în ianuarie 2018: GGKEY: XZ6BGUJD9LK (format PDF fără DRM);
– Ediția întâi: publicată pe Google Play și Internet Archive în iunie 2017: GGKEY: WQDT8A2TPKC (format PDF fără DRM).
– Identificator carte personal: istvan%adorjan%20%decembrie%1959%calugareni%mures %romania%elisabetatrandafirsalbaticcarte%3%pdf%googleplay.

Primii cititori ai scrierilor autorului sunt „Illuminati” și celelalte organizații politice secrete naționale şi etnice controlând, conservând și folosind etniile, națiunile, statele naționale și marile religii. Acestea sunt interesate în demolarea prin desfacerea în bucăți și în cele din urmă nimicirea scrierilor lui ca informații și dovezi ale existenței și acțiunilor lor, precum și factori potențiali de formare a istoriei atingând interesele lor. În acest scop, printre altele, ei urmăresc să aleagă din ele elementele științifice noi, să le naționalizeze, să uzurpe, să transfere în proprietatea națiunii drepturile de autor relative la acelea, punându-și masca agenților lor secreți naționali, cu sau fără procese simulacru de plagiat bazate pe trucuri ca dovezi simulacru, cu drepturile de autor uzurpate-naționalizate să scoată din circulația în primul rând internațională scrierile lui și, prin aceasta, să priveze cititorii potențiali de accesibilitatea la aceste informații și dovezi relative la existența și acțiunile lor. Cu scopul de a-l face posibil, a-l camufla, a-l facilita sau a mări eficiența plagiatului, ei intenționează – printre altele – să prindă un element științific nu în întregimea, ci în esența sa, în „punctul de plecare” născocit al procesului său de creare sau sub forma unei aserțiuni de implicare. De aceea, autorul consideră ca fiind un atac politic secret național, infracțiune națională și proces simulacru de plagiat național sau demers plagiator național împotriva științei, cunoașterii științifice, circulației libere a informațiilor, societății civile, democrației, persoanei lui și potențial împotriva altor indivizi calificați în secret „periculoși”, executate în masca membrilor unor elemente ale statelor naționale și/sau ale societății civile ca infractori naționali, precum și ca fiind o altă dovadă relativ la existența și acțiunile organizațiilor politice secrete etnice și ale celor naționale orice astfel de proces sau alt demers inițiat sau făcut împotriva lui sau a scrierilor lui, sau fără considerarea publică a acelora, care duce lipsă de dovadă excluzând toate îndoielile relativ la dreptul de autor al elementelor științifice conținute de scrierile lui, revendicate sau folosite de acelea, ori prezintă dovezi simulacru relative la acelea.

Informații de fotografie-copertă

Fotografia copertei o înfățișează pe Elisabeta Adam probabil la Târgu Mureș, [În limba maghiară: Marosvásárhely.] România, în casa ei în anii 1980. [1, p. XXII]

Book information

– **Title**: Elizabeth Adam As Wild Rose Message of National Marginalization;
– **Language**: Romanian;
– **Other published language versions**: English, Hungarian;
– **Genre**: scientific research;
– **Author**: István ADORJÁN;
– **Description**: Foreword: "With this book, i disinterred from the 'depth' [3] of its national 'tomb', [2] reconstructed from its elements, revived, in order that it 'keep it freshly', [1, p. 167] and henceforward 'eradiate' [1, p. 164] the stifled, faded, falsified, buried, and condemned-to-'annihilation' [1, p. 130] wild-rose message of universal value as the message of national 'marginalization' [5] of Elizabeth Adam (1947-2014) [4] — in her original name Erzsébet ÁDÁM [Read approximately: 'erʒe:bet 'a:da:m.] — become widely known as a dramatic artist in Marosvásárhely, Romania, of hungarian mother tongue, performing in the hungarian, romanian and the english languages";
– **Cover photo**: Elizabeth Adam probably in Marosvásárhely, [Read approximately: 'mɔroʃva:-ʃa:rhɛy. In the romanian language: Târgu Mureş.] Romania, in her home in the years 1980. [1, p. XXII]

– **Third edition**: published with Google Play and Internet Archive in March 2020: GGKEY: XZ6BGUJD9LK (PDF without DRM);
– **Second edition**: published with Google Play and Internet Archive in January 2018: GGKEY: XZ6BGUJD9LK (PDF without DRM);
– **First edition**: published with Google Play and Internet Archive in June 2017: GGKEY: WQDT8A2TPKC (PDF without DRM).
– **Personal Book Identifier**: istvan%adorjan%20%decembrie%1959%calugareni%mures%romania %elisabetatrandafirsalbaticcarte%3%pdf%googleplay.

Imperialismul statal își ia victimele de milenii.
Imperialiștii naționali apără națiunile create de ele de membri lor,
iar statele naționale întemeiate de ele de cetățeni,
ca „Dumnezei își mântuie regii” de oameni.
Solicitați dreptul omului de a întemeia un stat!
Altminteri statele imperialiste pot viola drepturile omului.
Violarea statală a drepturilor omului este infracțiune națională.
Infracțiunile naționale sunt comise de infractori naționali.
Infractorii naționali sunt neomenoși, antiumaniști,
creează neliniște și nepășnicie sociale.
Să fie state democratice, omenoase, umaniste, întemeiate de oameni,
ca oamenii să poată trăi în mod omenesc o viață liniștită și pașnică!

În „Dumnezeu”, eu nu mă încred,
deoarece știu că el nu există.
Dar organizațiile politice secrete naționale le-am experimentat,
și în statele naționale întemeiate de ele nu mă încred,
numai în Statele Unite ale Terrei temute de ele cred.

Elisabeta Adam a fost o victimă a imperialismului național și ea.
Organizațiile politice secrete naționale
au apărat pseudo-națiunile și statele lor și de ea,
cu statele lor imperialiste au violat drepturile și interesele legitime și ale ei,
ca infractori naționali au comis infracțiuni naționale și împotriva ei,
au tratat-o neomenos, au ținut-o în neliniște și nepășnicie și pe ea.
A fost complet lipsită de apărare și ea.
Numai cu arta ei a putut lupta împotriva criminalității și imperialismului naționali.
Oamenii care au iubit-o și au ținut la arta ei ar fi putut s-o apere,
dacă ar fi avut dreptul de a desființa statul național
imperialist neomenos, antiumanist.

„Naționalitatea păstrează-ți-o în omenia ta, o omule.” [1, p. 153]

Elisabeta Adam

„Eu sunt om și vreau să trăiesc în mod omenesc.” [2]

Elisabeta Adam

„Sunt îndrăgostitor al oamenilor și al popoarelor.” [2]

Elisabeta Adam

István ADORJÁN

ELISABETA ADAM CA TRANDAFIR SĂLBATIC MESAJ AL MARGINALIZĂRII NAŢIONALE

Cercetare științifică

Ediția a treia, István ADORJÁN – 2020

Cuprins

Prefață

Spiritualitatea, munca și viața Elisabetei Adam pot fi surse pentru acei oameni care vor să creeze pentru sine sau pentru alții o viață bogată în succese, fericită, demnă de om pe o Terră umanistă, privind în viitor, progresând continuu, liberă de naționalism antiumanist și imperialism național.

Cu această carte, am dezgropat din „adâncul” [3] „mormântului” [2] său național, am reconstruit din elementele sale, am reînsuflețit, ca el să „păstreze proaspăt” [1, p. 167] și să „radieze” [1, p. 164] și pe mai departe mesajul trandafir sălbatic de valoare universală, ca mesaj al „marginalizării” [5] naționale, înăbușit, șters, falsificat, înmormântat și condamnat la „nimicire” [1, p. 130] al Elisabetei Adam (1947-2014) [4] – în numele ei original Erzsébet ÁDÁM [Citește aproximativ: 'erje:bet 'a:da:m.] – devenită larg cunoscută ca artist dramaturg din Târgu Mureș de limbă maternă maghiară, interpretând în limbile maghiară, română și engleză, ca prin aceasta această „enigmă să reverbereze, să răsune clar ca clopotul și să se ridice în sus pentru trandafirii sălbatici”, adică să contribuie la aceea că, în menținerea domniei lor secrete, organizațiile politice secrete naționale să nu poată risipi banii publici pentru „marginalizarea” oamenilor cu spiritualitate umanistă și non-naționalistă, pentru „apărarea” societății de „trandafirii sălbatici” și de valorile lor umaniste și non-naționaliste în statul Terra.

Din cauza umanismului și non-naționalismului ei, precum și a introducerii acestora în arta ei, Elisabeta Adam a fost calificată de către anumite organizații politice secrete etnice și naționale „om” pe aria lingvistică maghiară, iar „maghiar” pe ariile lingvistice non-maghiare, și în tot timpul vieții ei au tins să „marginalizeze” [5] „individualitatea ei puternică”, [1, p. 181] personalitatea și spiritualitatea ei.

Elisabeta Adam a reprezentat pe scenă nu numai simbolica unor poeți și scriitori, dar a și dispus de o simbolică personală, ceea ce a reprezentat-o de asemenea atât în arta ei, cât și „în civil”. [1, p. XXII] Unul dintre elementele simbolicii ei personale este simbolul păsării, ceea ce ea l-a preluat din poezia populară maghiară, s-a considerat metaforic pasăre, ceea ce a exprimat-o și în felul că: „Nu pot eu să părăsesc cuibul unde m-am născut.” [1, p. 184]

Elisabeta Adam a reacționat la tendințele de „marginalizare”, [5] înăbușire și „nimicire” [1, p. 130] în așa fel încât a introdus principiile ei politico-ideologice menite să le elimine pe acelea și informațiile relative la acelea în arta ei și în simbolica ei personală și a urmărit larga lor propagare. Această atitudine a ei a motivat și mai mult tendințele politice secrete etnice și cele naționale îndreptate spre „marginalizarea”, înăbușirea și „nimicirea” [1, p. 130] ei.

În aceasta ei stare de persecuție, Elisabeta Adam și-a desemnat metaforic statutul social cu trandafirul sălbatic, s-a considerat trandafir sălbatic, simbolul lui l-a atras în simbolica ei personală, l-a introdus în arta ei, l-a exprimat nu numai prin cuvinte, ci și prin culori, l-a propagat, iar cu acestea ca informații relative la persecuția ei, „se adresa zilelor noastre” [1, p. 152] continuu sugerând.

Ca mesaj „adresat zilelor noastre” [1, p. 152] simbolul ei trandafir sălbatic constituie o parte a instrumentului ei creator de națiune universală non-naționalist, umanist, progresist, ceea ce ea l-a cuprins îndeosebi în recitalurile ei individuale de limbă maghiară. [Notă: Vezi cartea mea intitulată „Instrumentul creator de națiune universală non-naționalist umanist progresist al Elisabetei Adam”.]

La 26 mai 1974, la Teatrul de Stat Târgu Mureș, Elisabeta Adam a reprezentat prima dată recitalul ei individual de limbă maghiară „Harangtisztán”, [Citește aproximativ: 'horongtista;n. În limba română: Clar ca clopotul.] [6] pe care în 1977 Kaláka [Citește aproximativ: 'kola:ko. În limba română: Clacă.] Records din New York [7] l-a editat pe placă picup mare. [19]

La 11 iunie 1976, la Teatrul de Stat Târgu Mureș, Elisabeta Adam a reprezentat prima dată recitalul ei individual de limbă maghiară intitulat „Rejtelmek ha zengenek”. [Citește aproximativ: 'reitelmek ho 'zenghenek. În limba română: Enigme dacă răsună.] [6] Din acesta, Electrecord din București, România, a publicat o placă picup de mare succes” [1, p. 171] în 1978. [8]

La 4 martie 1978, la Teatrul Național Târgu Mureș, Elisabeta Adam a reprezentat prima dată recitalul ei individual de limbă maghiară intitulat „Vadrózsák”. [Citește aproximativ: 'vodro:ja:k. În

limba română: Trandafiri sălbatici.] [6] Din acesta, în anul următor, Electrecord a editat o placă picup mare. [8]

În scopul „nimicirii” [1, p. 130] carierei ei de recital individual de limbă maghiară începută în 1974, [6] din 1978 Elisabeta Adam a fost invitată intensiv să joace mai ales în filme românești.

La 10 iunie 1980, la Teatrul Național Târgu Mureș, Elisabeta Adam a reprezentat prima dată recitalul ei individual intitulat „A nap árnyéka”. [Citește aproximativ: o nop 'a:rnie:ko. În limba română: Umbra soarelui.] Electrecord l-a eternizat și pe acesta pe placă picup mare în 1982. [8] Acesta i-a devenit ultimul recital individual de limbă maghiară al vieții ei.

Elisabeta Adam și-a petrecut cea mai mare parte a timpului în România, de aceea în timp „marginalizarea” [39x] ei se referă în mod covârșitor la România. Dar profesional ea a apărut în Europa de Vest și peste ocean de asemenea, motiv pentru care în spațiu „marginalizarea” ei are caracter multinațional. Pe baza aceasta, se poate presupune că Elisabeta Adam își raportează mesajele de trandafir sălbatic nu numai la un stat, ba în privința persoanelor de felul ei, adică a „trandafirilor sălbatici”, le și consideră universale.

1. Exprimarea cu cuvinte a marginalizării naționale

Deși urmând editarea în Statele Unite ale Americii a plăcii ei picup mari intitulate „Harangtisztán” (Clar ca clopotul) din 1977, atât arhiva Teatrului Național Târgu Mureș, cât și plăcile picup, îl arată pe Győző HAJDU [Citește aproximativ: 'ghiă:ză: 'hoidu.] drept redactorul recitalurilor ei individuale, în realitate acelea au fost redactate de către Elisabeta Adam însăși, precum am constatat aceasta cu cartea mea intitulată „Instrumentul creator de națiune universală non-naționalist umanist progresist al Elisabetei Adam”.

1.1. În recitalul individual intitulat „Harangtisztán” (Clar ca clopotul)

Prezentarea mesajelor de trandafir sălbatic cuprinse în recitalul individual al Elisabetei Adam intitulat „Harangtisztán” (Clar ca clopotul) din 1974 o bazez pe textele poeziilor arătate pe placa ei picup mare intitulată „Harangtisztán” (Clar ca clopotul) din 1977. [9] Constituie excepții poezia lui Ferenc SZEMLÉR [Citește aproximativ: 'ferenț 'semle:r.] intitulată „Ó, költő, énekelj” [Citește aproximativ: o: 'kă:ltă: 'e:nekeli. În limba română: O, poetule, cântă.] și cea a lui László KIRÁLY [Citește aproximativ: 'la:slo: 'kira:i.] intitulată „Ballada a fáradt asszonyokról”, [Citește aproximativ: 'bollodo o 'fa:rodt 'ossoniokro:l. În limba română: Baladă despre femeile obosite.] pe care nu le-am găsit pe internet.

În interviul ei apărut în numărul din iulie-august 1985 al revistei Teatrul, Elisabeta Adam informează că „»Clar ca clopotul« este o microantologie din creația poeților români și a celor maghiari din România”. [10] În conformitate cu aceasta, în cercetarea mea nu am putut atrage nici poeziile poeților români respectivi.

În acest recital individual, Elisabeta Adam face să se simtă starea și statutul ei sociale „marginalizate” [5] cu poezia lui Jenő DSIDA [Citește aproximativ: 'jenă: 'dșido.] intitulată „Vallomás” [Citește aproximativ: 'volloma:ș. În limba română: Confesiune.] și cea a lui Sándor REMÉNYIK [Citește aproximativ: 'șa:ndor 'reme:nyik.] intitulată „Önmagamba falazva”. [Citește aproximativ: 'ănmogombo 'folozvo. În limba română: Zidit în mine însumi.]

Trăiesc, ca pe o insulă. [11]

Ziduri, ziduri:
Ziduri ajungând până la cer
Mă înconjoară
După poruncă.

Mâna nu se întinde peste ele.
Vocea nu le penetrează.
…
Între ele, mă zbat orb,
Mut și surd. [12]

1.2. În recitalul individual intitulat „Rejtelmek ha zengenek” (Enigme dacă răsună)

Prezentarea mesajelor de trandafir sălbatic cuprinse în recitalul individual al Elisabetei Adam intitulat „Rejtelmek ha zengenek” (Enigme dacă răsună) din 1976 o bazez pe textul plăcii ei picup mari intitulate „Rejtelmek ha zengenek” (Enigme dacă răsună) din 1978. Indic locul mesajelor cu timpul plăcii picup.

Minutul 34. Cu poezia intitulată „Ki-be ugrál”, [Citește aproximativ: ki be 'ugra:l. În limba română: Sare afară și înăuntru.] Elisabeta Adam așa își exprimă „marginalizarea” [5] că: „Pe această lume, nu am pe nimeni, nimic.” [13]

Minutul 37. Elisabeta Adam comunică propoziții exprimându-și „marginalizarea” [5] și cu poezia intitulată „Nagyon fáj”: [Citește aproximativ: 'nogyon fa:i. În limba română: Doare foarte tare.] „Cine iubește și nu poate găsi pereche, este fără de patrie … Nu am loc așa, printre cei vii … Mă exclude lumea …” [13]

1.3. În recitalul individual intitulat „Vadrózsák” (Trandafiri sălbatici)

Prezentarea mesajelor de trandafir sălbatic cuprinse în recitalul individual al Elisabetei Adam intitulat „Vadrózsák” (Trandafiri sălbatici) din 1978 o bazez pe textul plăcii ei picup mari intitulate „Vadrózsák” (Trandafiri sălbatici) din 1979. Indic locul mesajelor cu timpul plăcii picup.

Elisabeta Adam își face să se simtă propria ei „marginalizare” [5] îndeosebi cu următoarele propoziții: ea „nu are partener, [14, minutul 4] pe ea mama a blestemat-o, când pe lume a adus-o, [14, minutul 24] ea este orfană”. [14, minutul 26]

Minutul 6. Cu balada Kata KÁDÁR, [Citește aproximativ: 'koto 'ka:da:r.] Elisabeta Adam reprezintă cazul „fiului unui mare stăpân, Márton GYULA,” [Citește aproximativ: 'ma:rton 'gyulo.] care s-a îndrăgostit de și a vrut s-o ia de soție pe „fata frumoasă a iobagului lor”, motiv pentru care mama lui l-a „renegat” din familie, iar pe Kata KÁDÁR „a făcut-o aruncată într-un lac”. Márton GYULA „a sărit la ea”, apoi „au fost găsiți morți”. [14] {Notă: Crima poate fi considerată o formă extremă a „marginalizării”. [5]}

Minutul 16. Elisabeta Adam recită o baladă, în care un „mare stăpân”, a cărui soție „îl iubește pe Barcsai”, [Citește aproximativ: 'borcioii.] pe baza pârâiturii fiului său, apoi a unui flagrant delict, „pierzându-și capul, ia capul lui Barcsai și-o ucide pe scumpa lui soție”. [14]

Minutul 21. Cu balada Ilona BUDAI, [Citește aproximativ: 'ilono 'budoi.] Elisabeta Adam reprezintă renegarea familială a doi copii din motive materiale. „Auzind că un inamic jefuiește în împrejurimi, Ilona BUDAI și-a prins sub braț mica ei ladă cu comoară, și-a condus cu mâna dreaptă mica sa fată, și-a luat pe mâna stângă micul său băiat. Mergând într-o pădure deasă de brad, parcă auzind tropăit al cailor, și-a pus jos mica sa fată”, apoi și micul său băiat, deoarece „dumnezeul dă fată în locul fetei, băiat în locul băiatului, dar dumnezeul nu dă pe gratis în locul banilor săi.” [14]

Minutul 26. Elisabeta Adam recită balada intitulată „Kőműves Kelemenné”, [Citește aproximativ: 'kă:mâ:veș 'kelemenne:. În limba română: Doamna Kelemen KŐMŰVES.] în care, pe baza unei „tocmeli strânse, doisprezece zidari o aruncă în foc” pe doamna Kelemen KŐMŰVES, ca „cu cenușa corpului său fragil să ridice înalta cetate a Devei”. [14]

1.4. În recitalul individual intitulat „A nap árnyéka” (Umbra soarelui)

Prezentarea mesajelor de trandafir sălbatic cuprinse în recitalul individual al Elisabetei Adam intitulat „A nap árnyéka” (Umbra soarelui) din 1980 o bazez pe textul plăcii ei picup mari intitulate „A nap árnyéka” (Umbra soarelui) din 1982. Indic locul mesajelor cu timpul plăcii picup.

În acest recital individual, Elisabeta Adam face să se simtă propria sa „marginalizare” [5] cu personajul lui Zsuzsanna KÁROLYI, [Citește aproximativ: 'jujonno 'ka:roii.] soția principelui Transilvaniei Gábor BETHLEN. [Citește aproximativ: 'ga:bor 'bethlen.]

S-a mohorât lumina soarelui meu de altădată,
…
O, destin ucigaș, cu mine așa ce vrei,
Că ’ncă de viu în cimitir mă acoperi? [2, minutul 5]

De ce m-ați făcut orfană printre oameni?! [2, minutul 8]

1.5. În placa picup mare intitulată „Szerelem, szerelem …” (Iubire, iubire …)

Placa picup mare a Elisabetei Adam intitulată „Szerelem, szerelem …” (Iubire, iubire …) conține cântece populare maghiare din România selectate de ea. Indic locul mesajelor cu timpul plăcii picup.

Așa mă duc la locul acela,
De unde ’ntr-aici nu umblă nici pasărea,
Îmi fac cuibul în desiș,
Pe vârful copacului mâhnirii. [7, minutul 20]

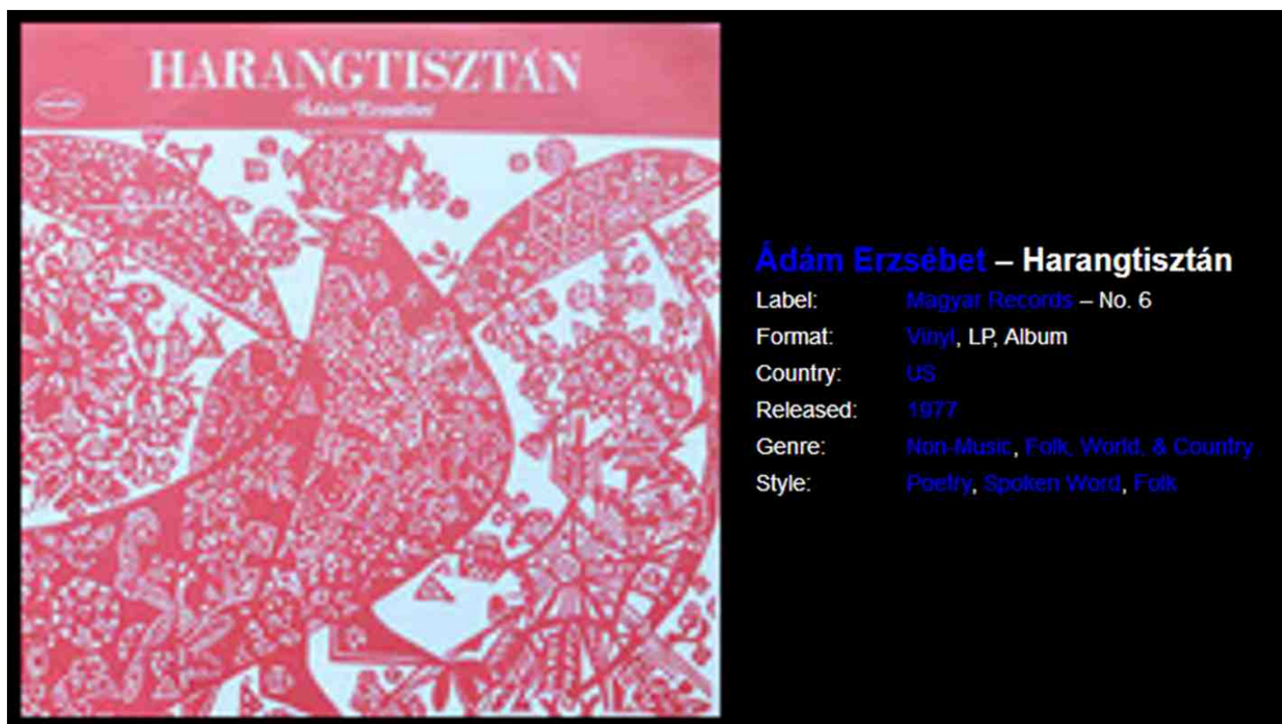
Nu mi-ai venit la vedere,
Vino-mi la veghere,
Porumbița mea. [7, minutul 23]

2. Exprimarea cu culori a marginalizării naționale

Elisabeta Adam a avut ocazia să-și exprime în culori și să transmită mesajele de trandafir sălbatic îndeosebi cu îmbrăcămintea și plăcile ei picup. În același timp, anumite organizații politice secrete etnice și naționale trebuiau să formuleze mesaje asemănătoare cel puțin formal cu mesajele ei de trandafir sălbatic în scopul ștergerii, falsificării, exproprierii și programării lor.

2.1. Exprimarea de către Elisabeta Adam a marginalizării naționale

Elisabeta Adam utilizează culoarea trandafirie pe coperta plăcii ei picup mari intitulate „Harangtisztán” (Clar ca clopotul) din 1977: [9]

Elisabeta Adam utilizează culoarea trandafirie pe coperta plăcii ei picup mari intitulate „Vadrózsák” (Trandafiri sălbatici) din 1979: [7]

Ádám Erzsébet – Vadrózsák

Label:	Electrecord – STM-EXE 01541
Format:	Vinyl, LP
Country:	Romania
Released:	1979
Genre:	Non-Music, Folk, World, & Country
Style:	Folk, Népzene, Poetry

Elisabeta Adam poartă o haină de culoare trandafirie în filmul românesc intitulat „Pruncul, petrolul şi ardelenii” din 1981: [15, minutul 107]

Elisabeta Adam poartă o cămașă de culoare trandafirie probabil la Târgu Mureș, în casa ei în anii 1980, când la secția maghiară a Teatrului Național Târgu Mureș era „calomniată și atacată” [5] de „elemente de orientare naționalistă”: [16] [1, p. XXII]

Când la 27 octombrie 1986 la București Elisabeta Adam reprezenta montajul ei de versuri Eminescu de limbă română, a fost calificată „invadator”. [17] Aceasta a fost primul și ultimul ei recital individual de limbă română. Între ianuarie și iunie 1982, Elisabeta Adam ca trandafir sălbatic „invadator” a ținut un turneu planetar de una singură [1, p. 161] cu un „one-woman-show” [1, p. 191] de două ore și jumătate, [1, p. 162] în care le-a cuprins recitalurile ei individuale intitulate „A nap árnyéka” (Umbra soarelui) și „Vadrózsák” (Trandafiri sălbatici) și un montaj de versuri de limbă engleză. [1, p. 192] Reprezentația „s-a ridicat cu mult peste nivelul internațional, [1, p. 210] publicul sărbătorea peste tot cu aplauze frenetice.” [1, p. 153]

Elisabeta Adam poartă o bluză de culoare trandafirie la Sydney, Australia, în 1982, probabil la începutul lui martie: [1, p. 186] [1, p. XVIII]

Elisabeta Adam poartă un pardesiu de culoare trandafirie la Sydney în 1982, probabil la începutul lui martie: [1, p. 186] [1, p. XVIII]

Prin fotografierea ei pe lângă un măgar sau un animal asemănător cu măgarul – ceea ce exprimă și poate și simboliza antiumanismul național – organizațiile politice secrete naționale engleze, tinzând s-o înăbușească și s-o „nimicească” [1, p. 130] în germene pe aria lingvistică engleză, sugerează: măgar ⇄ magyar (maghiară) = maghiar, ceea ce pentru ea înseamnă: „Nu-ți dăm un rol într-un film pe aria lingvistică engleză, pentru că ești maghiară și de aceea spiritual noi te calificăm măgar,” sau pentru alții: „Nu a primit un rol într-un film pe aria lingvistică engleză, pentru că e proastă măgar.” Desigur, Elisabeta Adam a perceput aceasta și pe baza altor semne: [1, p. XX]

Firește, pe ele le deranja în realitate ideologia universală umanistă și non-naționalistă a Elisabetei Adam – fiind considerată în această lume a statelor naționale o ideologie de trandafir sălbatic – ca un pericol pentru naționalismul lor antiumanist, imperialismul lor național și la identitatea națională a popoarelor lor. De aici, se poate abstrage o lege a statelor naționale: în statele naționale pot desfășura o activitate cu caracter ideologic numai membri ai națiunii, ingineria națiune este un monopol al „părinților națiune” organizați în organizația politică secretă națională a statului național. Este caracteristic că Elisabeta Adam după aceasta „a apărut în fața specialiștilor din Hollywood” [1, p. 162] în Statele Unite ale Americii, adică acolo unde statistic avea cea mai mare șansă să obțină un rol.

Chiar și la Hollywood, Elisabeta Adam poartă o rochie conținând un element de culoare trandafirie în 1982, sugerând: „Nici aici nu pot fi sigură dacă se va oferi un rol pentru mine”: [1, p. XVIII]

În contrast cu aria lingvistică maghiară din România – unde ea „aştepta uneori chiar cinci ani pentru a primi un rol mai important și asista la atacurile dure ale unor elemente ostile” [5] – la Hollywood Elisabeta Adam, până la sfârșitul vieții ei, nu a primit nici măcar un rol nesemnificativ, numai în 1982 s-a ajuns la o întâlnire cordială creând aparența „»unității rasiale« fără principiu” [1, p. 183] cu doi „maghiari” americani, sau mai degrabă „americani maghiari”, anume cu actrița [18] Enikő ÓS [Citește aproximativ: 'enikă: o:ș.] și cu Barnabás BOROS: [Citește aproximativ: 'bornoba:ș 'boroș.] [1, p. XVIII]

Aceasta este, în parte, o manifestare a impunerii politicii secrete naționale de „apărare națiune” americane – după care Statele Unite ale Americii poate produce numai vedete americane – în arta cinematografică de cel mai înalt nivel și a înfrângerii civile în lupta dintre controlul civil și politic al societății americane. Anume, cu siguranță, organizația politică secretă națională americană a obținut

în prealabil cunoștință de poziția Elisabetei Adam, pe care ea o revelează cu interviul ei apărut în Új Tükör [Citește aproximativ: u:i 'tîkăr. În limba română: Oglindă nouă.] din Budapesta la 25 iulie 1982: „Eu, până când trăiesc, vreau să servesc poporul maghiar din România. Aceste drumuri, însă, dau multă forță.” [1, p. 184] Iar un rol la Hollywood i-ar fi dat și mai multă forță, și prin ea statului național român, și de aceea ar fi violat principiul egoismului național.

În felul acesta, în zadar a învățat ea limba engleză, în zadar au fost reușite și recitalurile ei individuale de limbă engleză, organizația politică secretă națională americană, cu intervenția sa secretă în domeniul profesional al artei dramatice, a împiedicat propagarea spiritualității umaniste și non-naționaliste a Elisabetei Adam, activitatea ei de dezvoltare a „conștiinței omenești”, [13, minutul 18] de „topire națiune” în Statele Unite ale Americii, pe aria lingvistică engleză de mai multe sute milioane și pe Terra de mai multe miliarde, și ca pe un „invadator” [11] a respins-o înapoi pe aria lingvistică maghiară și cea română în total de circa 35 milioane. Prin aceasta, a dat dovadă despre aceea că nici ea nu este interesată în „îndrăgostirea popoarelor” [2] în națiunea Terra și în unirea lor în statul Terra.

Elisabeta Adam poartă o bluză de culoare trandafirie la Cleveland, Statele Unite ale Americii, în 1982, probabil pe la mijlocul lunii aprilie: [1, p. 190] [1, p. XX]

Aici, la Cleveland, a fost impus ostentativ statutul ei politic secret național american de „maghiar”, prin aceea că i s-a dat în mână drapelul național maghiar: [1, p. XX]

Aceasta este, în parte, o explicație simulacru, menită să apere „demnitatea națională” americană, la aceea că de ce nu a acceptat Elisabeta Adam nici una dintre „ofertele ademenitoare” [1, p. 184] pe aria lingvistică engleză, dintre care, cu siguranță, nici una nu a avut caracter de artă dramatică de fond, deoarece ea a acceptat oferta „făcută pentru rolul principal al unui film artistic de specialiști film după spectacolele din Canada”. [1, p. 163] Elisabeta Adam, însă, a reușit să reveleze motivul real cu Új Tükör: „Convingerea mea este că nu te poți rupe de această sursă fără pericolul de a deveni monoton, de a se împotmoli, de a se prăbuși în nihil.” [1, p. 184] Iar cu bluza ei de culoare trandafirie, Elisabeta Adam explică de ce nu a primit un rol într-un film de limbă engleză de peste ocean, precum cu aproximativ un an mai devreme primise-acceptase un rol în filmul western românesc de limbă engleză, intitulat „Pruncul, petrolul și ardelenii”. [4]

Elisabeta Adam nu putea fi fericită pe lângă drapelul național maghiar, deoarece în virtutea locului „cuibului” [1, p. 184] ei se tindea să fie „marginalizată”, [5] înăbușită și „nimicită” [1, p. 130] în primul rând în numele și în „apărarea” națiunii maghiare, ea era trandafir sălbatic în primul rând pe aria lingvistică maghiară, s-a dus la turneu pentru propagarea literaturii și culturii maghiare și a spiritualității proprii, iar nu să facă politică națională, și, desigur, ca„îndrăgostitor al oamenilor și al popoarelor” [2] ar fi dorit să vadă pe lângă sine și drapelul național american.

S-a reușit fotografierea Elisabetei Adam și în rochie de casă de culoare trandafirie într-o bucătărie din Canada în 1982: [1, p. XIX]

Elisabeta Adam avea drept scop, în parte, eliminarea statutului de trandafir sălbatic cu principiul ei politic „sunt îndrăgostitor al oamenilor și al popoarelor.” [2] Ea „radia” [1, p. 164] acesta nu numai cu recitalul ei individual intitulat „A nap árnyéka” (Umbra soarelui), ci și „în civil”, [1, p. XXII] ba chiar „în civil” de culoare de trandafir sălbatic la Vancouver, Canada, în 1982 – probabil în a doua jumătate a lunii ianuarie [1, p. 190, 194] – în compania poetului Miklós TAMÁSI: [Citește aproximativ: 'miclo:ș 'toma:și.] [1, p. XIX]

Elisabeta Adam poartă o bluză, un fular și o pereche de cizme de culoare trandafirie la Cleveland în 1982, probabil pe la mijlocul lunii aprilie: [1, p. 190] [1, p. XVIII]

„Dacă unul s-ar putea fotografia cu fiecare pe o bază umanistă, nimeni nu ar putea crea statutele de trandafir sălbatic sau de măgar pentru o persoană mai întâi de identitate omenească”, „se adresează zilelor noastre” [1, p. 152] Elisabeta Adam ca „îndrăgostitor al oamenilor și al popoarelor” [2] la Cleveland în 1982 – probabil pe la mijlocul lunii aprilie [1, p. 190] – în compania lui László BÖJTŐS, [Citește aproximativ: 'la:slo: 'băită:ș.] președintele Clubului Maghiar din Cleveland: [19] [1, p. XVIII]

Elisabeta Adam poartă un fular și o pereche de cizme de culoare trandafirie între Vancouver și Victoria, Canada, pe vapor în 1982, probabil în a doua jumătate a lunii ianuarie: [1, p. 190, 194] [1, p. XX]

Elisabeta Adam poartă un palton cu ton trandafiriu la Londra, Marea Britanie, în 1982: [1, p. XIV]

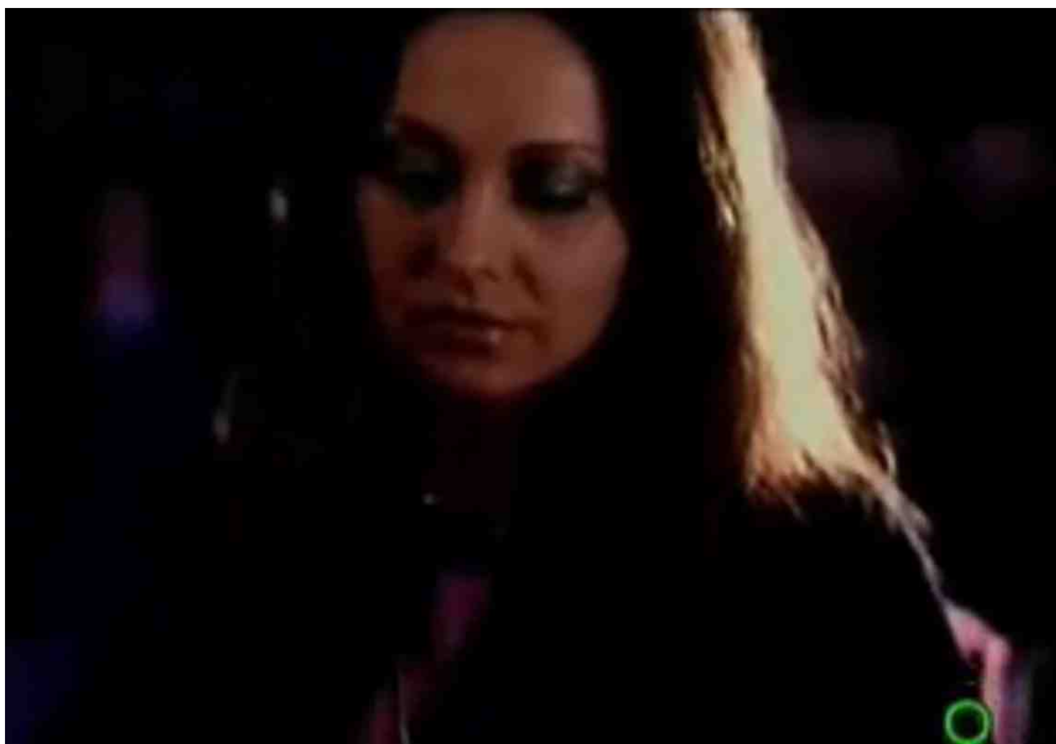

Cu culoarea trandafirie fiind relativ mai aproape de albastru și cu zâmbetul ei, cu siguranță, Elisabeta Adam exprimă că în Marea Britanie avea ea parte de cea mai mare deschidere față de arta ei de limbă engleză. Faptul că Anglia este țara natală a limbii engleze sugerează că aceasta a avut motive politice, ceea ce la rândul său face să se simtă că și autorii morali ai experiențelor profesionale de peste ocean respective mai negative ale Elisabetei Adam trebuiau să fie anumite cercuri politice secrete influente.

În telexul lui din 12 martie 1982, trimis directorului Teatrului Național Târgu Mureș, Miklós SOÓS, [Citește aproximativ: 'miclo:ș 'șo:ș.] conducătorul Radioului Maghiar din Sydney, a făcut un cvasi-denunț împotriva Elisabetei Adam prin aceea că a calificat ostentativ recitalului ei individual „în întregime artistic”, [1, p. 209] în felul acesta făcând aluzie la caracterul său ideologic. Deci, în numele publicului „fermecat” [1, p. 209] de Elisabeta Adam și în lumea determinată de relațiile sovieto-americane, un conducător de radio al unui stat „capitalist” a denunțat-o pe Elisabeta Adam la directorul de teatru al unui stat „comunist”, care fusese numit cu siguranță pe baza unor criterii politice. Adică, în raport cu Elisabeta Adam, organizația politică secretă națională engleză australă și cea română au colaborat pe bază „națională”. Fapt este că acest al patrulea turneu de peste ocean al Elisabetei Adam, în ciuda succesului său de public, a devenit ultimul.

S-a spus că țările de peste ocean sunt „căldări de topit” ale etniilor. Elisabeta Adam a fost un „topitor” al națiunilor. Aceasta deja nu putea fi acceptat nici de statele de dincolo de ocean. În felul acesta, Elisabeta Adam a devenit trandafir sălbatic Terra, demonstrând nevoia universală a „visului” [1, p. 155] ei ca „oamenii și popoarele să se îndrăgostească” [2] în statul Terra bazat pe identitatea omenească Terra „de valoare universală” [1, p. 184] – pe identitatea națională Terra – unde „oamenii” [2] ca membri ai „omenirii” [2] Terra „pot fi oameni și pot trăi în mod omenesc.” [2]

Pe îmbrăcămintea Elisabetei Adam, culoarea trandafirie se ivește și în filmul românesc intitulat „Calculatorul mărturisește” din 1982: [25, minutul 86]

Elisabeta Adam utilizează culoarea trandafirie pe coperta ultimei ei plăci picup mare, de cântece populare maghiare, intitulate „Szerelem, szerelem …” (Iubire, iubire …) din 1983:

ádám erzsébet

„SZERELEM, SZERELEM...“

ERDÉLYI MAGYAR NÉPDALOK

BAROZDA EGYÜTTES:
Bokor Imre — ének, hegedű
Kostyák Alpár — ének, háromhúros brácsa
Simo József — ének, bőgő, furulya, koboz

ST—EPE 02818

Egy évtizednél alig több, hogy kezdő, fiatal színésznőként bemutatkoztam a marosvásárhelyi Nemzeti Színház színpadán. Azóta — színházi és film-szerepeim mellett — öt önálló előadóesttel, illetve négy versmontázzsal s egy pódium-játékkal álltam a közönség elé. Boldog vagyok, mert elmondhatom: előadó estjeimet itthon és a külföldi turnékon, egész sor országban is (az Amerikai Egyesült Államokban, Kanadában, Ausztráliában, Franciaországban, Hollandiában, Belgiumban, Svájcban valamint Magyarországon és Jugoszláviában) a közönség lelkesen fogadta. Első pódium-vállalkozásomat, a Harangtisztán-t New Yorkban adták ki hanglemezen. Másik három előadó estemet (Rejtelmek ha zengenek, Vadrózsák, A nap árnyéka) a bukaresti Electrecord örökítette meg nagylemezeken. További művészi erőfeszítésre ösztönző elégtétel: lemezeim mindenütt gyorsan elfogytak a hazai és külföldi üzletekből, nagy érdeklődés mutatkozott — és mutatkozik ma is — irántuk.

Mostani, Szerelem, szerelem... című lemezem nem a versmondás dobogóján és nem a pódium-játék színpadán végzett munkámat mutatja be. Azokból az ősi, erdélyi magyar népdalokból fogtam össze itt egy csokorravalót, amelyek szülőföldem tájain, a felső Nyárád mentén, egy tenyérnyi, de annál szebb és otthonosabb névre hallgató faluban, Buzaházán (Grîușor) szegődtek örökre mellém, ivódtak szívembe-lelkembe még a bölcsőringatás idején, pendelyes koromban. A dalok egy része gyermekkorom, életem egy-egy állomását jelzi. Más részét pedig keresztül-kasul járva Erdélyt falusi rokonaimtól, barátaimtól, nótafáktól és a hagyományos népzene, az eredeti parasztmuzsika olyan kitűnő megőrzőitől és fáradhatatlan terjesztőitől tanultam, mint a csíkszeredai Barozda együttes tagjai.

Soha nem fűtöttek és ma sem sarkallnak népdalénekesnői ambíciók. Csupán e, számomra mindent — szülőföldet és anyanyelvet — jelentő népdalok által is meg szeretném mutatni önmagamat: ilyen vagyok, ilyen dalokkal illatozik az én falumban, a mi világunkban a szellem és szerelem, innen jöttem és ide térek vissza. Ady vallomásos szavaival folytatva: „Szeretném magam megmutatni, Hogy látva lássanak. Ezért minden: önkínzás, ének...“

Ezért hát ez a lemez is. Mert utamat az Értől: a Nyárád vize melletti Buzaházától — (Grîușor) az Óceánig: New Yorkig, Sydneiig a népdalok, népköltészetünk nem hulló, örök csillagai ragyogták be.

Ádám Erzsébet

1. CSÁRDÁS
2. MADÁR, MADÁR
3. IFJÚSÁGOM TELIK EL
4. KICSI MADÁR
5. VERES AZ ÉG
6. HA MEGUNTÁL KISANGYALOM
7. MAGAS HEGYRŐL
8. a. HA MEGUNTAD RÓZSÁM
   b. SEBES MAGYAROS
9. HA KÉL AZ ÉG SZÉP HAJNALA
10. KORCSOS
11. HALLOD-E-TE SZELIDECSKE
12. CSÁRDÁS
13. a. KIÖMLÖTT A KIS-KÜKÜLLŐ
    b. EZ A KISLÁNY BUGLYÁT TETÉZ
14. SZÉNA VAN AZ ÓLBAN
15. ALIG VÁROM, HOGY ESTE LEGYEN
16. JÁRD KI LÁBAM; GYÉREN VETEM A KENDEREM; ESTE VAN
17. LASSÚ CSÁRDÁS
18. REPÜLJ, MADÁR, REPÜLJ
19. ÚGY ELMEGYEK
20. TE TÚL, RÓZSÁM, TE TÚL
21. ÉDESANYÁM, SOK SZÉP SZAVA
22. NEM HITTED, HOGY BETEG VAGYOK
23. UTCA, UTCA
24. HÚZZAD CIGÁNY
25. HA FOLYÓVIZ VOLNÉK
26. LEGÉNYES

Redactor: Stela Nachi
Maestru de sunet: Vasile Sibana
Tiparul: Electrecord

ST—EPE 02818

N.I.I. 433/1984
Made in Romania
Exporter: Artexim — Buckarest
Lei 26

Și în stadiul avansat al „marginalizării” [5] ei naționale, al realizării statutului ei de trandafir sălbatic, ea afirma principiul „îndrăgostirii oamenilor și popoarelor”, [2] cum sugerează aceasta cu dublarea cuvântului „iubire” în titlul plăcii:

Ea „radiază” [1, p. 164] titlul plăcii și în recitalul ei individual intitulat „A nap árnyéka” (Umbra soarelui), când ca Zsuzsanna KÁROLYI [Citește aproximativ: 'jujonno 'ka:roii.] afirmă: „Am nevoie de iubire. Iubire, iubire, iubire!” [1, p. 137]

În experiența și cunoștința „marginalizării” [5] ei continue, ea destinează confesiunea ei semnată cu litere de culoare trandafirie și ca dispoziție testamentară:

Egy évtizednél alig több, hogy kezdő, fiatal színésznőként bemutatkoztam a marosvásárhelyi Nemzeti Színház színpadán. Azóta — színházi és film-szerepeim mellett — öt önálló előadóesttel, illetve négy versmontázzsal s egy pódium-játékkal álltam a közönség elé. Boldog vagyok, mert elmondhatom: előadó estjeimet itthon és a külföldi turnékon, egész sor országban is (az Amerikai Egyesült Államokban, Kanadában, Ausztráliában, Franciaországban, Hollandiában, Belgiumban, Svájcban valamint Magyarországon és Jugoszláviában) a közönség lelkesen fogadta. Első pódium-vállalkozásomat, a Harangtisztán-t New Yorkban adták ki hanglemezen. Másik három előadó estemet (Rejtelmek ha zengenek, Vadrózsák, A nap árnyéka) a bukaresti Electrecord örökítette meg nagylemezeken. További művészi erőfeszítésre ösztönző elégtétel: lemezeim mindenütt gyorsan elfogytak a hazai és külföldi üzletekből, nagy érdeklődés mutatkozott — és mutatkozik ma is — irántuk.

Mostani, Szerelem, szerelem... című lemezem nem a versmondás dobogóján és nem a pódium-játék színpadán végzett munkámat mutatja be. Azokból az ősi, erdélyi magyar népdalokból fogtam össze itt egy csokorravalót, amelyek szülőföldem tájain, a felső Nyárád mentén, egy tenyérnyi, de annál szebb és otthonosabb névre hallgató faluban, Buzaházán (Grîușor) szegődtek örökre mellém, ivódtak szívembe-lelkembe még a bölcsőringatás idején, pendelyes koromban. A dalok egy része gyermekkorom, életem egy-egy állomását jelzi. Más részét pedig keresztül-kasul járva Erdélyt falusi rokonaimtól, barátaimtól, nótafáktól és a hagyományos népzene, az eredeti parasztmuzsika olyan kitűnő megőrzőitől és fáradhatatlan terjesztőitől tanultam, mint a csíkszeredai Barozda együttes tagjai.

Soha nem fűtöttek és ma sem sarkallnak népdalénekesnői ambiciók. Csupán e, számomra mindent — szülőföldet és anyanyelvet — jelentő népdalok által is meg szeretném mutatni önmagamat: ilyen vagyok, ilyen dalokkal illatozik az én falumban, a mi világunkban a szellem és szerelem, innen jöttem és ide térek vissza. Ady vallomásos szavaival folytatva: „Szeretném magam megmutatni, Hogy látva lássanak. Ezért minden: önkínzás, ének...“

Ezért hát ez a lemez is. Mert utamat az Értől: a Nyárád vize melletti Buzaházától — (Grîușor) az Óceánig: New Yorkig, Sydneiig a népdalok, népköltészetünk nem hulló, örök csillagai ragyogták be.

Ádám Erzsébet

Tristețea ei de trandafir sălbatic Elisabeta Adam o simte, știe și o exprimă și în 1984 la Gyula, Ungaria: [1, p. XII]

Elisabeta Adam poartă o pălărie de culoare trandafirie în filmul românesc intitulat „Pădurea de fagi” din 1986. În același timp, „marginalizarea” [5] ei națională este exprimată metaforic și de poziția ei în spațiu și rolul ei de telefonistă: [26, minutul 12]

Elisabeta Adam poartă o cămașă de culoare trandafirie în filmul românesc intitulat „Harababura" din 1990: [27, minutul 93]

Elisabeta Adam poartă un șorț de culoare trandafirie în filmul românesc intitulat „Păcală se întoarce" din 2006: [28, minutul 4]

Elisabeta Adam poartă un fular de culoare trandafirie la Târgu Mureș la 15 noiembrie 2011: [29]

Desigur, nu numai principiile politice și mesajele umaniste și non-naționaliste, ci și simbolurile și mesajele de trandafir sălbatic ale Elisabetei Adam le deranjau în primul rând pe organizația politică secretă etnică maghiară din România și pe cea națională maghiară. De aceea, „radierea" [1, p. 164] lor a fost „nimicită" [1, p. 130] în mare încă în anii 1980. Apoi, în 1990, sub pretextul politic de „trădare națională", [1, p. 152] au exclus-o nu numai din viața teatrală maghiară, dar și din viața socială maghiară. Cu aceasta, ea a atins "marginalizarea" [5] ei maximă, a rămas trandafir sălbatic până la sfârșitul vieții ei.

În felul acesta, „Țara zânelor s-a dus din Transilvania, cu o femeie frumoasă." [2] Elisabeta Adam „nu mai avea altă Transilvanie, decât o grădină cu zâne stârpită." [2] Pentru alții, gloria artei dramatice „este bucurie și bun sentiment: pentru Elisabeta Adam era povară și destin zdrobitor." [2] Alte talente „bat la ochi ca floarea în soare și strălucesc ca pasărea de aur pe cer: ea era tristă, era tristă, [Notă: Elisabeta Adam a avut principiul călăuzitor de a repeta cuvintele, grupurile de cuvinte și propozițiile pe care le referea și la sine.] deoarece trecuse prin infern", [2] se întrista ca trandafirul sălbatic pe țelină.

2.2. Exprimarea vest-europeană a marginalizării naționale

În Europa de Vest continentală, Elisabeta Adam nu putea primi un rol din motive lingvistice. Însă, în Franța și Germania, i-a fost creată posibilitatea să se producă în filme erotice. Aceasta fusese cu toată certitudinea bazată pe faptul că ea nu dispunea de avere materială, precum și, în afara ariilor lingvistice maghiară și română, nici de faimă, contând pe aceea că drept efect al acestor condiții Elisabeta Adam va realiza ea însăși „marginalizarea" [5] ei artistic-dramatică.

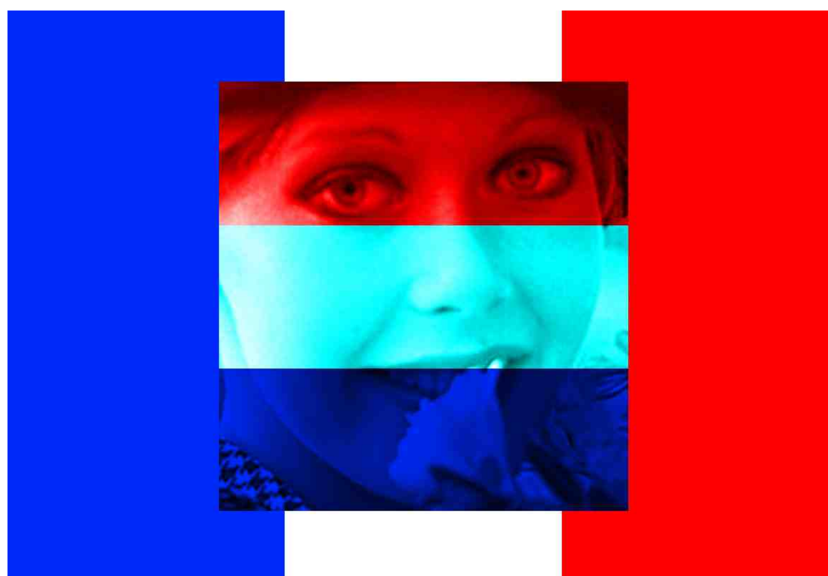
În tendințele europene îndreptate spre „nimicirea” [1, p. 130] spiritualității umaniste a Elisabetei Adam, în jurul anului 1974 – cu siguranță, la comanda organizației politice secrete naționale franceze – s-a înființat rolul și seria de filme numite „Emmanuelle” afirmând corporalitatea și sexualitatea omenească. [20] În jurul anului 1977 – cu siguranță, la comanda organizației politice secrete naționale germane – s-a produs filmul erotic intitulat „Vanessa”. [20]

Elisabeta Adam ca „îndrăgostitor al oamenilor și al popoarelor” [2] la Londra în 1982 în „umbra” [2] actriței [19] Vanessa REDGRAVE ca un „soare” [2] al artei dramatice de limbă engleză: [1, p. XIV]

Din partea Elisabetei Adam, întâlnirea are loc desigur pe o bază de artă dramatică și umanistă, pe când din partea Vanessei REDGRAVE pe o bază probabil în primul rând femeiască, doar altfel „bărbații” din Hollywood i-ar fi asigurat Elisabetei Adam un rol de film. În orice caz, întâlnirile ei stabilite și nestabilite pe aria lingvistică engleză sunt în acord cu statutul ei revelat prin fotografia făcută în grădina zoologică din Sydney. Prin această întâlnire, cu toată certitudinea, s-a formulat și transmis un mesaj politic secret multinațional pentru Elisabeta Adam: „În Occident, tu poți primi numai un rol de tip »Vanessa«. Iar aceasta va însemna moartea ta spirituală și fizică.” {Notă: Cuvântul englez „grave” înseamnă „mormânt”, iar boala letală SIDA a fost descoperită în 1981 în Statele Unite ale Americii. [20]} De aceea, această întâlnire poate fi considerată un simbol al „marginalizării” [5] occidentale a Elisabetei Adam.

În ștergerea și naționalizarea individualității Elisabetei Adam, Sylvia KRISTEL, de naționalitate olandeză, jucând rolul „Emmanuelle”, și Olivia PASCAL, de naționalitate germană, jucând rolul „Vanessa”, [20] au fost alese pe modelul fizic al Elisabetei Adam și au fost făcute vedete naționale de renume mondial: [21] [22]

În înăbușirea, falsificarea și exproprierea națională a mesajului trandafir sălbatic al Elisabetei Adam, vedetele naționale Sylvia KRISTEL și Olivia PASCAL au fost îmbrăcate în trandafiriu în 1990, respectiv în 1980: [23] [24] Sylvia KRISTEL imită și gulerul Elisabetei Adam care se vede pe coperta plăcii picup mari intitulate „Rejtelmek ha zengenek” (Enigme dacă răsună) din 1978: [13]

2.3. Exprimarea americană a marginalizării naționale

Despre filmul american intitulat New York, New York din 1977, se poate presupune că este o programare cu scop pregătitor a organizației politice secrete naționale americane – pe alt nume, Illuminati american, care controlează și industria americană de divertisment – adresată Elisabetei Adam și societății civile, relativă la căile ei de viață americane conceptuale considerate posibile. [Notă: Vezi capitolul intitulat „Condiții ale afirmării americane ale Elisabetei Adam” al cărții mele intitulate „Conspirații naționale pentru înăbușirea Elisabetei Adam ca personalitate istorică extraterestră teres-

tră".] Rolul care reprezintă calea de viață americană potențială conceptuală „marginalizată" [5] a Elisabetei Adam este interpretat de Mary KAY PLACE ca cântăreața Bernice BENNETT, [30, minutul 163] căreia i-s-a cerut să poarte o haină de culoare trandafirie: [30, minutul 79]

Starea de „marginalizare" [5] este programată și de sala de dans aproape goală: [30, minutul 79]

În scena care face perceptibil falimentul orchestrei, Bernice BENNETT ca „nulitate” [30, minutul 81] declară: „Vreau să mor”, [30, minutul 80] ceea ce se referă la aceea că organizațiile politice secrete naționale urmăresc nu numai „marginalizarea”, [5] ci și moartea persoanelor incomode lor: [30, minutul 81]

Scena conține o copie a picturii Mona Liza, care poate fi considerată o reprezentare metaforică a liniei politice secrete naționale care prefigurrează această stare profesională potențială conceptuală „marginalizată” [5] a Elisabetei Adam: „În fața publicului, spiritualitate umanistă nu, numai aptitudini fizice pot fi desfășurate”: [30, minutul 80]

Lizei MINNELLI, interpretând rolul care reprezintă calea de viață americană potențială conceptuală cu succes a Elisabetei Adam, ca cântăreața Francine EVANS [30, minutul 80] i-s-a cerut să poarte o haină de culoare trandafirie numai într-o scenă de la sfârșitul filmului, prezumabil ca prin aceasta ea să stabilească o legătură propagandistică cu Elisabeta Adam prin mesajele ei de trandafir sălbatic fiind deja în curs: [30, minutul 154]

Deși Elisabeta Adam se considera trandafir sălbatic, dar precum nici din trandafirul sălbatic al florei nu este numai unul, nici ea nu era singură. Astfel de trandafiri sălbatici sociali totdeauna au fost, sunt și vor fi, până când activitatea lor producând efecte asupra viitorului relativă la aceasta va da rezultate sau „visul” [1, p. 155] lor se va traduce în viață altfel. „Firește, Elisabeta Adam nu este singura în această privință – a scris poetul român din România Adrian Păunescu în articolul lui apărut la 11 decembrie 1982 în săptămânalul național de limbă română Magazin din București. Actrița aparține de tabăra largă a compatrioților de naționalitate maghiară făcând reputație pentru spiritualitatea maghiarilor din România. Acești oameni invariabil dau dovadă de simțul răspunderii față de strămoșii lor, respectiv tradiția celor trei valori: bunătate, frumusețe și dreptate, primite de la strămoșii și părinții lor, și în cursul vieții lor o duc mai departe și o transmit generațiilor următoare.” [1, p. 173]

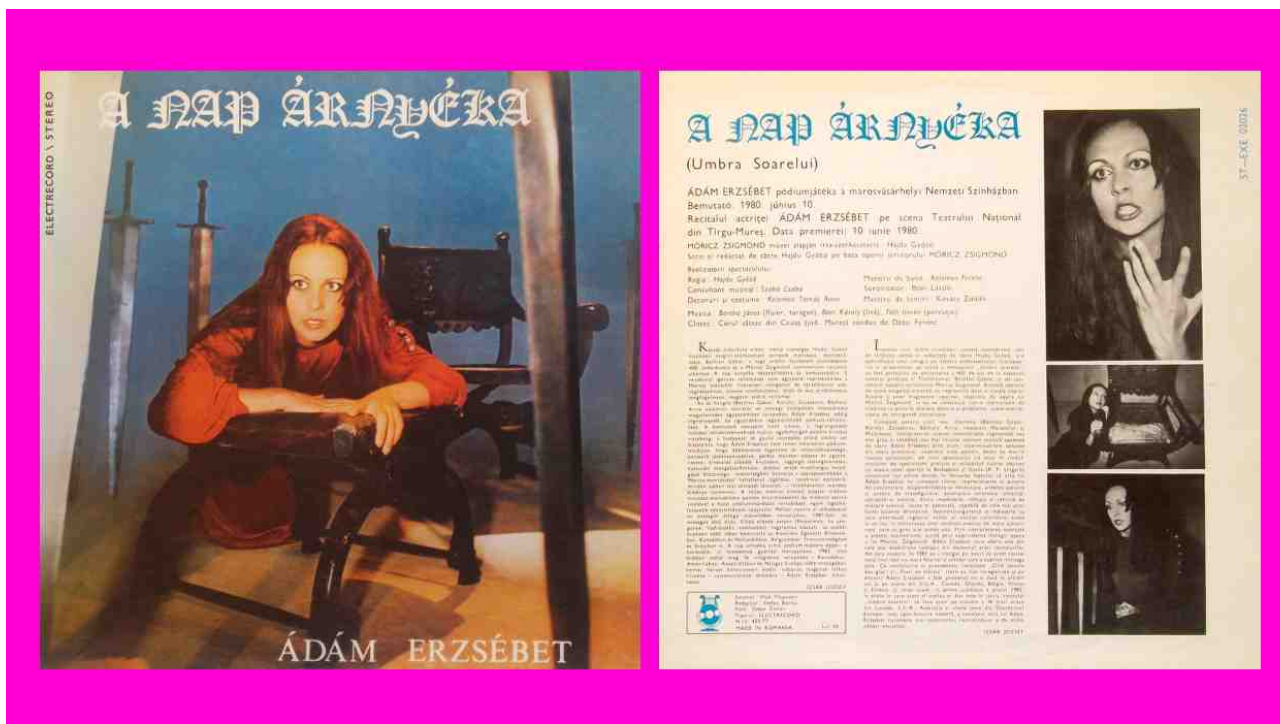
Cu toate că acești „oameni” [1, p. 173] nu toți au fost contemporani cu Elisabeta Adam și nu toți declarau și propagau cele trei elemente fundamentale ale spiritualității Elisabetei Adam – progresivism, umanism și non-naționalism – și de aceea, cu siguranță, nu toți erau trandafiri sălbatici sociali, precum și nici Adrian Păunescu însuși nu le declara, dar, în cele din urmă, deși ea „și-a obținut cele mai mari succese în genul recitalului” [1, p. 169] individual, și din acest motiv de cele mai multe ori „era singură pe scenă”, [1, p. 182] Elisabeta Adam nu s-a simțit niciodată singură, deoarece în întreaga ei viață profesională și „civilă” [1, p. XXII] totdeauna a acționat în primul rând în scopul ca „pentru trandafirii sălbatici să răsună clar ca clopotul enigmele umbrei soarelui.” [Notă: Vezi cartea mea intitulată „Conspirații naționale pentru înăbușirea Elisabetei Adam ca personalitate istorică extraterestră terestră”.]

Referințe

1. Győző HAJDU: Az én Móricz Zsigmondom és az Ő Bethlen Gábora, Monodráma, esszék, tanulmányok, cikkek, [Al meu Zsigmond MÓRICZ şi al lui Gábor BETHLEN, Monodramă, eseuri, studii, articole] Editura Agerpress, Bucureşti, 2009;

2. Erzsébet ÁDÁM: A nap árnyéka (Umbra soarelui), Electrecord, București, România, 1982;

3. Lajos ÁPRILY: Vallomás, [Confesiune] szozat.org;

Menu Pic... Sl... Sy... Áp... Ad... Tue, 10 Oct 2017, 12:16:34 EEST

Áprily Lajos: Vallomás - Mozilla Firefox

Dsida Jenő: Vallon × | Dsida Jenő össze × | Dsida Jenő összes × | Áprily Lajos: Vallo × | Áprily Lajos: Vallo × | +

www.szozat.org/index.php/lira/tartalom/660-aprily-lajos-vallomas | prily Lajos: Vallomás

Search ▾ Szotar ▾ Diverse ▾ Accounts ▾

Áprily Lajos: Vallomás

Tudom: én itt a sorssal nem csatáztam,
én döbbent szemmel láttam itt a vért,
és nem lengettem omló barikádon
fehér zászlót a véres emberért.

Viharokból kibomló új világért
csak álmom volt, nem lobbanó vitám.
Rohamra nem harsogtam riadókat
jövő ködökbe zúgó trombitán.

S a seb, mit rajtam vad kor ökle zúzott,
sötét heggé simult minden dalon.
De mint a monda tóba fúlt harangja,
a mélyben él az ember-fájdalom.

S én nem tudom, hogy meddig él a versem,
titánok halnak, tornyok rengenek.
Ahol világtraverzek összedűlnek,
a vers, a versem, hogyne halna meg?

Ha nem leszek, nem fogja tudni senki,
sorsomnak mennyi furcsa titka volt.
A hűlt sorok megannyi érckoporsó,
s a könyv, a könyvem, gránit kriptabolt.

De túl romon, ha perce jön csodáknak,

Szózat
a tiszta hang

4. ro.wikipedia.org;

Menu Mon, 01 Feb 2016, 00:15:39 EET

Erzsébet Ádám - Wikipedia - Mozilla Firefox

W Erzsébet Ádám - ... × +

https://ro.wikipedia.org/wiki/Erzsébet_Ádám | erzsebet adam

Filmografie [modificare | modificare sursă]

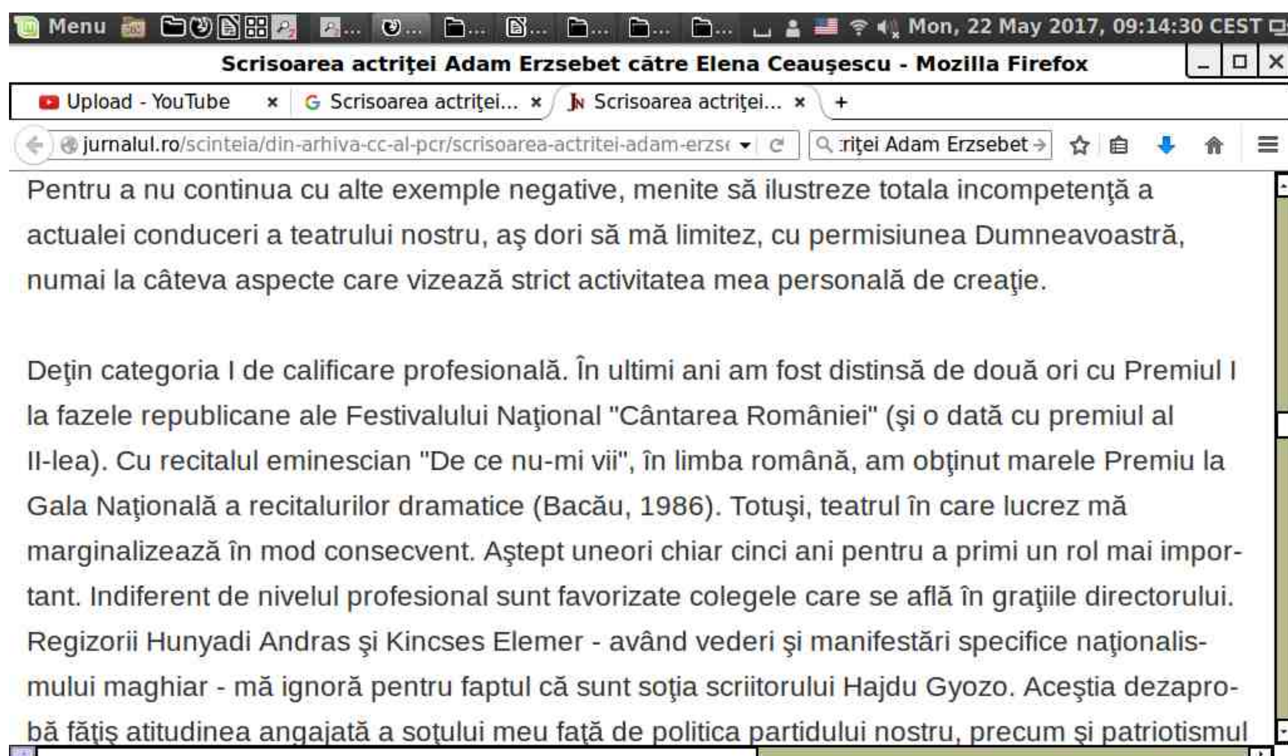
- *Doi bărbați pentru o moarte* (1969)
- *Am fost șaisprezece* (1979)
- *Zbor planat* (1980)
- *Bietul Ioanide* (1980) - Cati Zănoagă
- *A hosszú előszoba* (film TV maghiar, 1980)
- *Pruncul, petrolul și ardelenii* (1981) - Julie „Iulișka" Orban
- *Calculatorul mărturisește* (1982)
- *Pădurea de fagi* (1987)
- *Păcală se întoarce* (2006) - soția vameșului ungur

Piese interpretate [modificare | modificare sursă]

- Lacul versuri:Mihai Eminescu (la Cenaclul Flacăra)

Discuri [modificare | modificare sursă]

5. Scrisoarea actriţei Adam Erzsebet către Elena Ceauşescu, Jurnalul.ro, 27 august 2009;

Menu Mon, 22 May 2017, 09:14:30 CEST

Scrisoarea actriţei Adam Erzsebet către Elena Ceauşescu - Mozilla Firefox

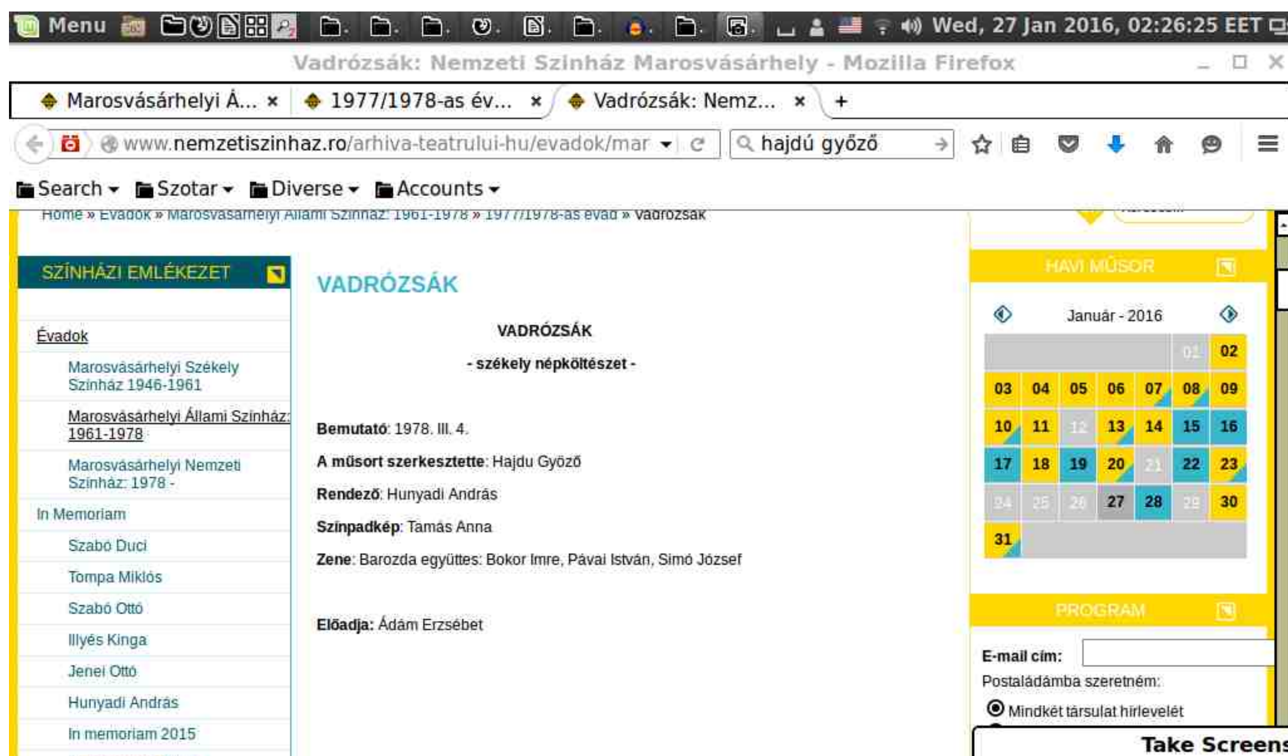
Upload - YouTube | Scrisoarea actriţei... | Scrisoarea actriţei...

jurnalul.ro/scinteia/din-arhiva-cc-al-pcr/scrisoarea-actritei-adam-erzs

Pentru a nu continua cu alte exemple negative, menite să ilustreze totala incompetenţă a actualei conduceri a teatrului nostru, aş dori să mă limitez, cu permisiunea Dumneavoastră, numai la câteva aspecte care vizează strict activitatea mea personală de creaţie.

Deţin categoria I de calificare profesională. În ultimi ani am fost distinsă de două ori cu Premiul I la fazele republicane ale Festivalului Naţional "Cântarea României" (şi o dată cu premiul al II-lea). Cu recitalul eminescian "De ce nu-mi vii", în limba română, am obţinut marele Premiu la Gala Naţională a recitalurilor dramatice (Bacău, 1986). Totuşi, teatrul în care lucrez mă marginalizează în mod consecvent. Aştept uneori chiar cinci ani pentru a primi un rol mai important. Indiferent de nivelul profesional sunt favorizate colegele care se află în graţiile directorului. Regizorii Hunyadi Andras şi Kincses Elemer - având vederi şi manifestări specifice naţionalismului maghiar - mă ignoră pentru faptul că sunt soţia scriitorului Hajdu Gyozo. Aceştia dezaprobă făţiş atitudinea angajată a soţului meu faţă de politica partidului nostru, precum şi patriotismul

6. Marosvásárhelyi Nemzeti Színház, [Teatrul Național Târgu Mureș] nemzetiszinhaz.ro;

7. Erzsébet ÁDÁM: „Szerelem, szerelem …” (Iubire, iubire …), Electrecord, Bukarest, Románia, 1983;

8. Discogs.com;

9. Erzsébet ÁDÁM: Harangtisztán (Clar ca clopotul), Kaláka Records, New York, Statele Unite ale Americii, 1977, discogs.com;

Start HU 8:29 PM 8/8/2017
Harababura 1990 - YouTube
ádám erzsébet szerelem szerele
Ádám Erzsébet - Harangtisztán
https://www.discogs.com/Ádám-Erzsébet-Harangtisztán/release/8859188
n erzsébet szerelem szerelem

INSTALL
Free Online Radio
Tune In to Any Station with Radio Rage Today!

Ádám Erzsébet – Harangtisztán
Label: – No. 6
Format: , LP, Album
Country:
Released:
Genre:
Style:

Release [r8859188]
New Submission
Add to Collection
Add to Wantlist
Marketplace from €19.95

Tracklist
A Szülőföld, Szellem, Szerelem
B Rejtemek, Ha Zengenek...

Companies, etc.
Copyright (c) –

DOWNLOAD

10. Zeno Fodor: Valori ale teatrului românesc: Erzsébet ÁDÁM, Teatrul, Nr. 7-8, (anul XXX), iulie-august 1985;

11. Jenő DSIDA: Vallomás, [Confesiune] mek.oszk.hu;

12. Sándor REMÉNYIK: Önmagamba falazva, [Zidit în mine însumi] mek.oszk.hu;

Menu Tue, 10 Oct 2017, 12:03:22 EEST

Reményik Sándor összes versei - Mozilla Firefox

mek.niif.hu/01000/01052/html/vers1104.htm

Search Szotar Diverse Accounts

Önmagamba falazva

Mi ez? Hol vagyok én?
Hogy kerültem ide
Megint?
Falak, falak:
Égigérő falak
Vesznek körül
Elrendelés szerint.

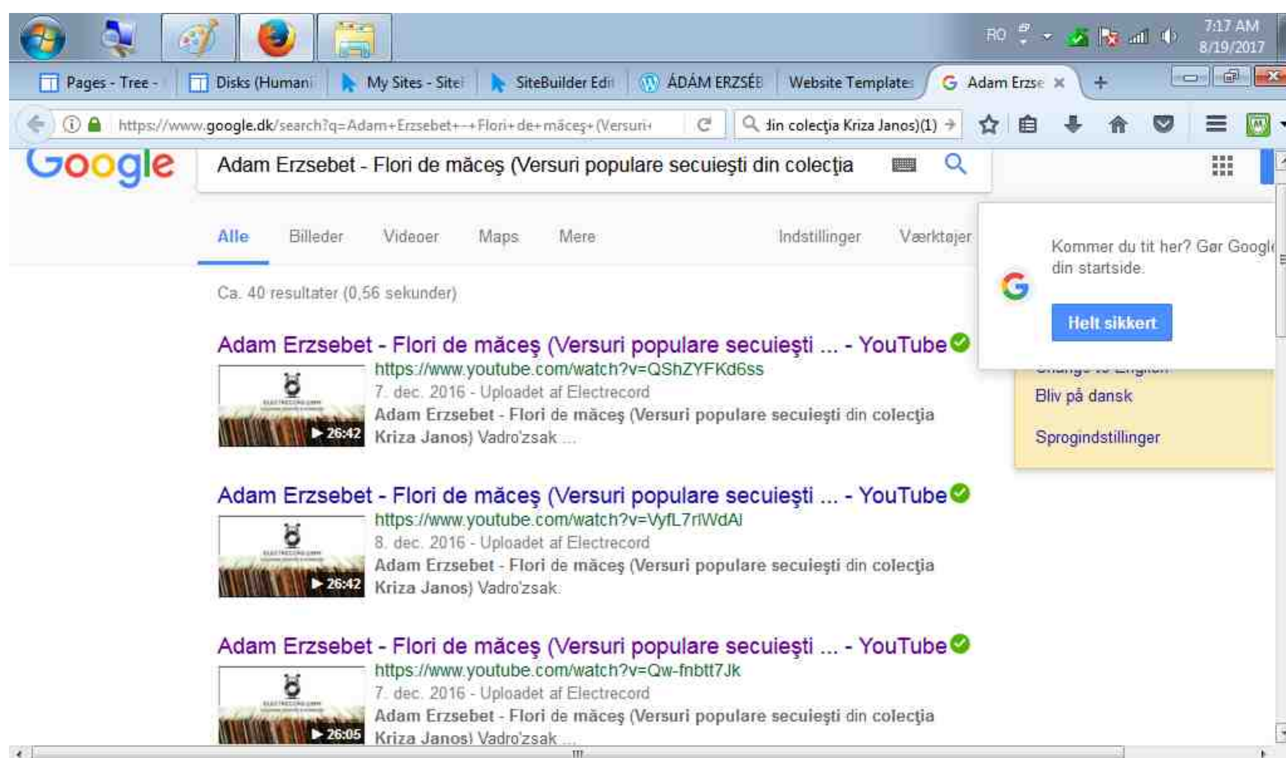
Kéz nem nyúl rajtuk át.
Hang nem hat rajtuk át.
Egy csillag sem üzen.
Tán vétkeimből nőttek e falak -
Köztük vakon vergődöm,
Némán és süketen.

Tűrnék, Uram, tudod
Békességgel más, nagy fájdalmakat -
Csak ezeket elvennéd,
Csak ezeket elvennéd!
E vastagodó kripta-falakat

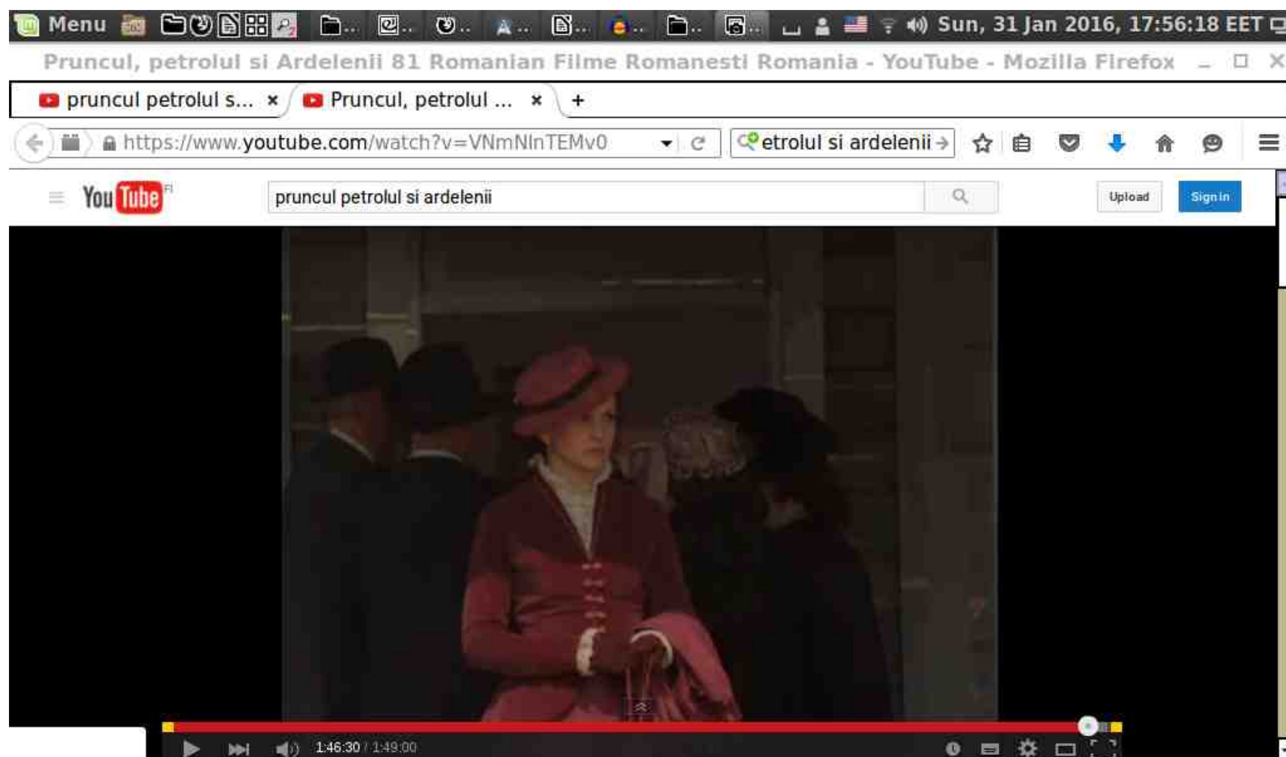
13. Erzsébet ÁDÁM: Rejtelmek ha zengenek, [Enigme dacă răsună] Electrecord, București, România, 1978;

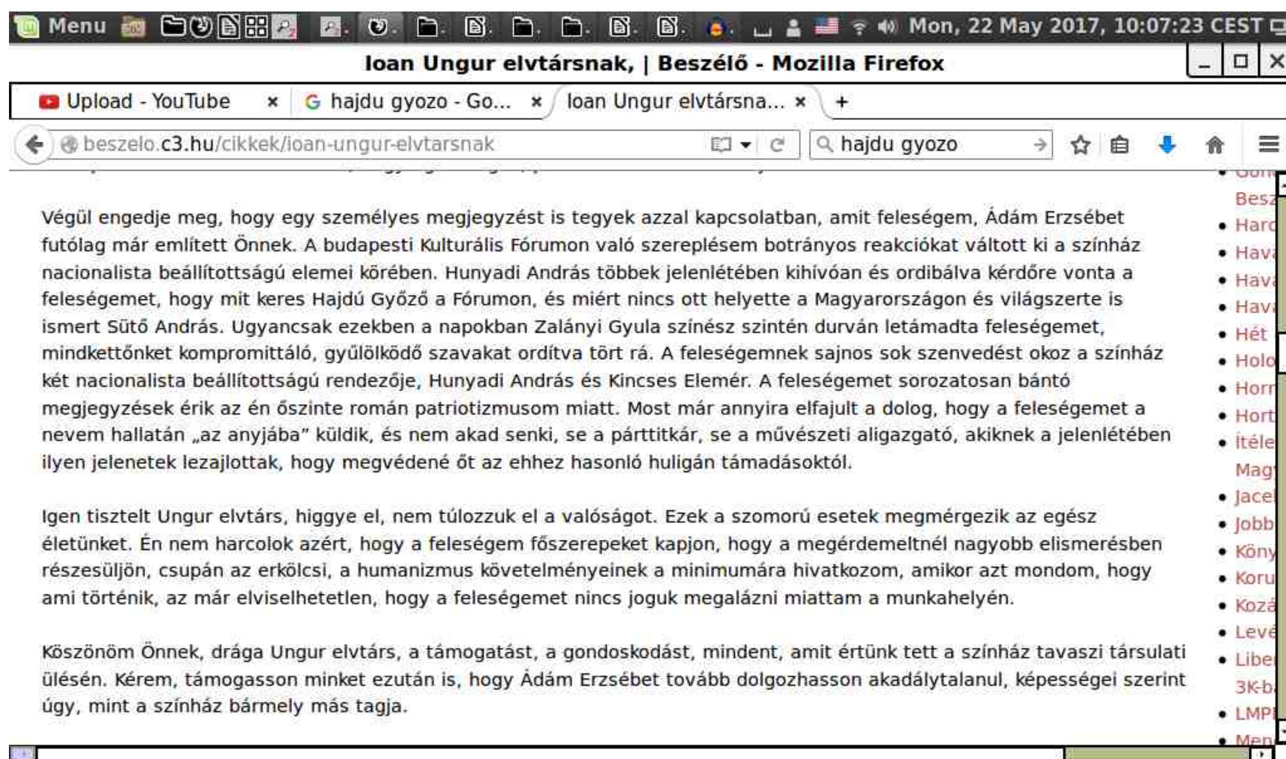
14. Ádám Erzsébet – Flori de măceș (Versuri populare secuiești din colecția Kriza János), Electrecord, youtube.com, 7 decembrie 2016;

15. Pruncul, petrolul si Ardelenii, Casa de Filme Numărul Trei, Româniafilm, [1981];

16. Győző HAJDU: Ioan Ungur elvtársnak, a Román Kommunista Párt Maros Megyei Bizottsága első titkárának, [Către Tovarășul Ioan Ungur, Prim-secretarul Comitetului Județean Mureș al Partidului Comunist Român] Beszélő hetilap, Abul 2, Numărul 2, beszelo.c3.hu;

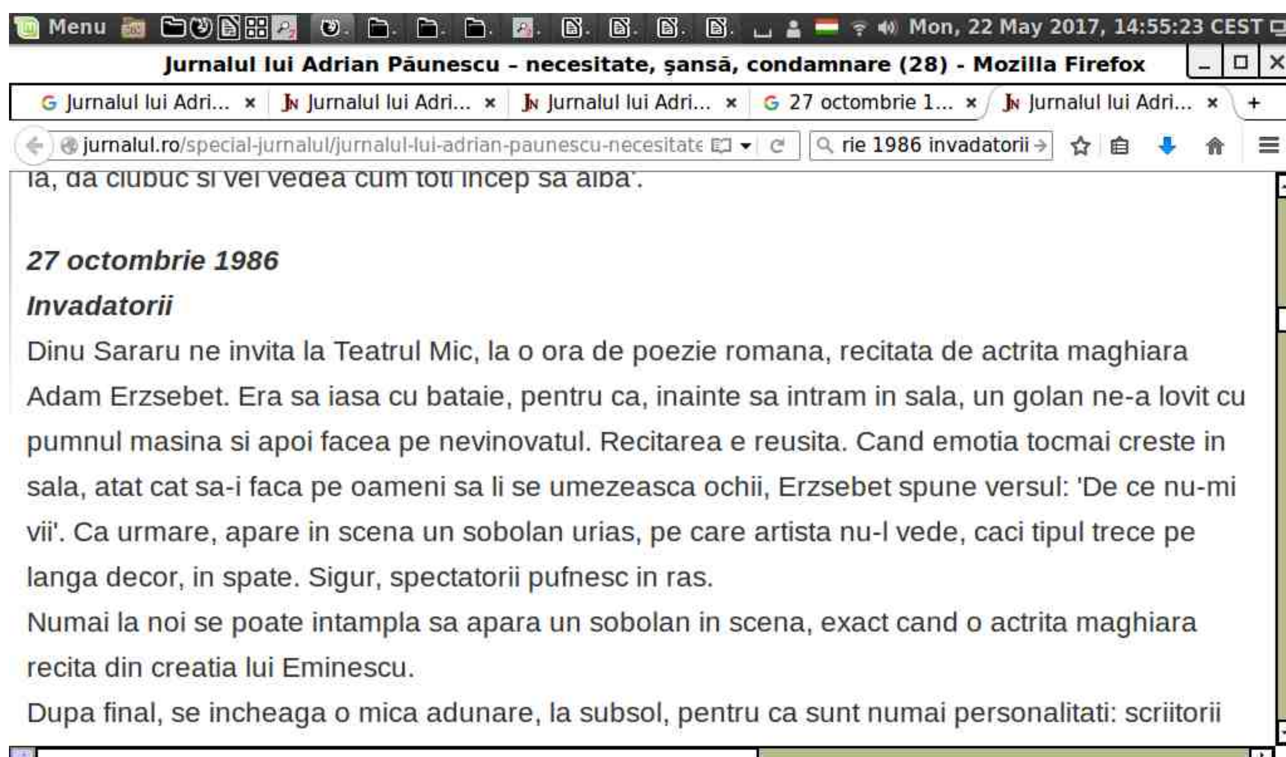

Mon, 22 May 2017, 10:07:23 CEST
Ioan Ungur elvtársnak, | Beszélő - Mozilla Firefox
beszelo.c3.hu/cikkek/ioan-ungur-elvtarsnak

Végül engedje meg, hogy egy személyes megjegyzést is tegyek azzal kapcsolatban, amit feleségem, Ádám Erzsébet futólag már említett Önnek. A budapesti Kulturális Fórumon való szereplésem botrányos reakciókat váltott ki a színház nacionalista beállítottságú elemei körében. Hunyadi András többek jelenlétében kihívóan és ordibálva kérdőre vonta a feleségemet, hogy mit keres Hajdú Győző a Fórumon, és miért nincs ott helyette a Magyarországon és világszerte is ismert Sütő András. Ugyancsak ezekben a napokban Zalányi Gyula színész szintén durván letámadta feleségemet, mindkettőnket kompromittáló, gyűlölködő szavakat ordítva tört rá. A feleségemnek sajnos sok szenvedést okoz a színház két nacionalista beállítottságú rendezője, Hunyadi András és Kincses Elemér. A feleségemet sorozatosan bántó megjegyzések érik az én őszinte román patriotizmusom miatt. Most már annyira elfajult a dolog, hogy a feleségemet a nevem hallatán „az anyjába” küldik, és nem akad senki, se a párttitkár, se a művészeti aligazgató, akiknek a jelenlétében ilyen jelenetek lezajlottak, hogy megvédené őt az ehhez hasonló huligán támadásoktól.

Igen tisztelt Ungur elvtárs, higgye el, nem túlozzuk el a valóságot. Ezek a szomorú esetek megmérgezik az egész életünket. Én nem harcolok azért, hogy a feleségem főszerepeket kapjon, hogy a megérdemeltnél nagyobb elismerésben részesüljön, csupán az erkölcsi, a humanizmus követelményeinek a minimumára hivatkozom, amikor azt mondom, hogy ami történik, az már elviselhetetlen, hogy a feleségemet nincs joguk megalázni miattam a munkahelyén.

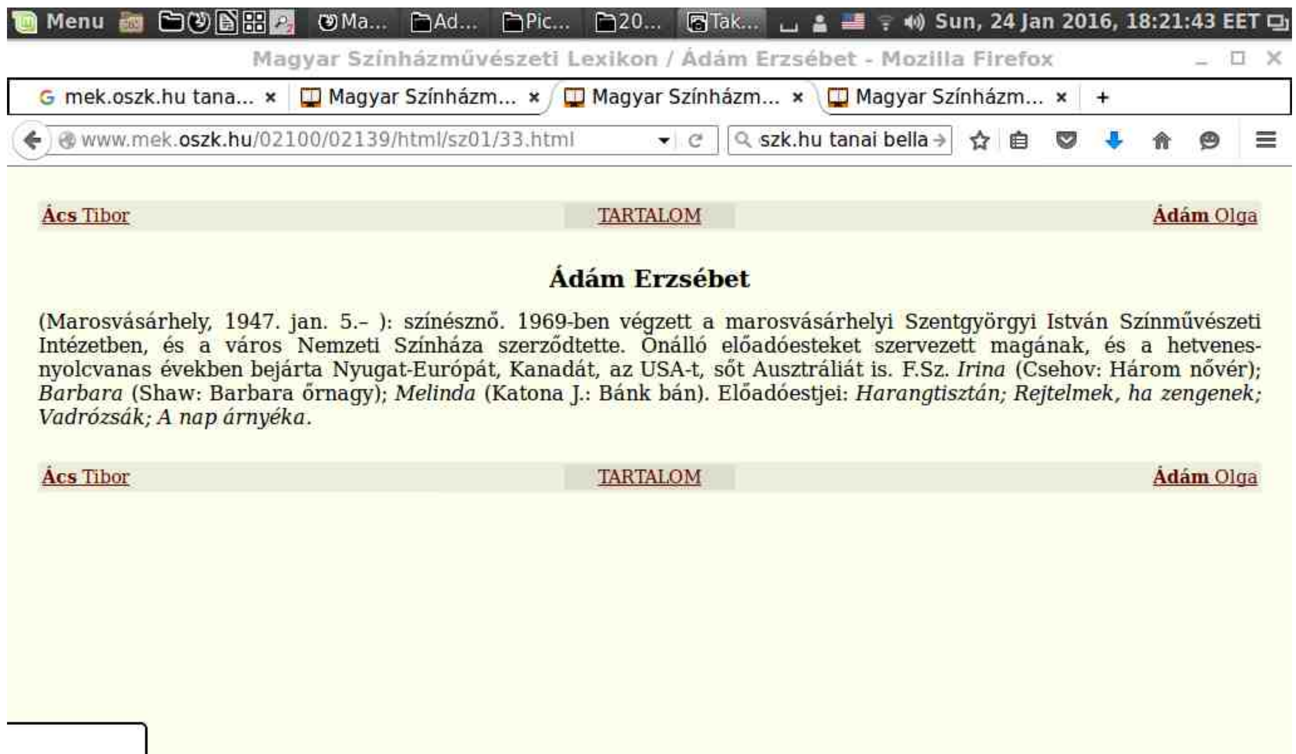
Köszönöm Önnek, drága Ungur elvtárs, a támogatást, a gondoskodást, mindent, amit értünk tett a színház tavaszi társulati ülésén. Kérem, támogasson minket ezután is, hogy Ádám Erzsébet tovább dolgozhasson akadálytalanul, képességei szerint úgy, mint a színház bármely más tagja.

17. Andrei Păunescu: Jurnalul lui Adrian Păunescu – necesitate, şansă, condamnare (28), Jurnalul.ro, 2 iulie 2011;

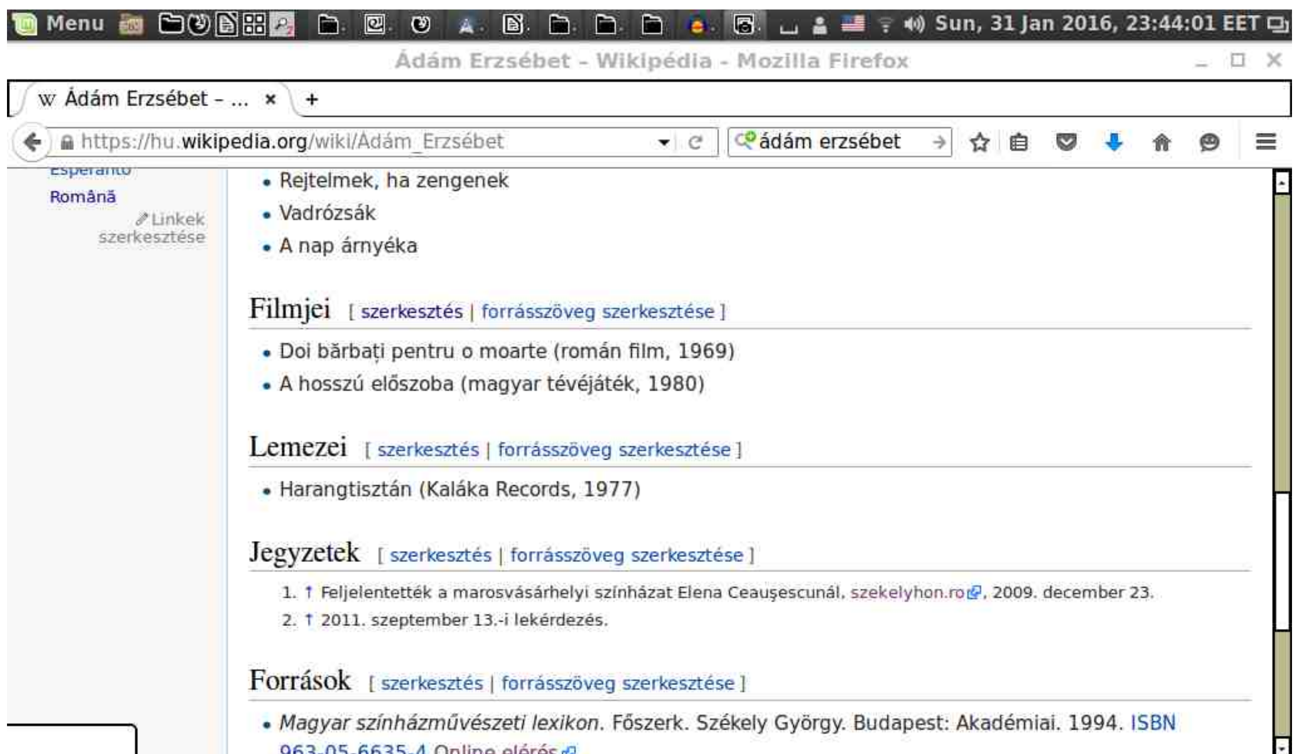

Mon, 22 May 2017, 14:55:23 CEST
Jurnalul lui Adrian Păunescu - necesitate, şansă, condamnare (28) - Mozilla Firefox
jurnalul.ro/special-jurnalul/jurnalul-lui-adrian-paunescu-necesitate

27 octombrie 1986
Invadatorii
Dinu Sararu ne invita la Teatrul Mic, la o ora de poezie romana, recitata de actrita maghiara Adam Erzsebet. Era sa iasa cu bataie, pentru ca, inainte sa intram in sala, un golan ne-a lovit cu pumnul masina si apoi facea pe nevinovatul. Recitarea e reusita. Cand emotia tocmai creste in sala, atat cat sa-i faca pe oameni sa li se umezeasca ochii, Erzsebet spune versul: 'De ce nu-mi vii'. Ca urmare, apare in scena un sobolan urias, pe care artista nu-l vede, caci tipul trece pe langa decor, in spate. Sigur, spectatorii pufnesc in ras.
Numai la noi se poate intampla sa apara un sobolan in scena, exact cand o actrita maghiara recita din creatia lui Eminescu.
Dupa final, se incheaga o mica adunare, la subsol, pentru ca sunt numai personalitati: scriitorii

18. Magyar Színházművészeti Lexikon, [Enciclopedie de Artă Teatrală Maghiară] mek.oszk.hu;

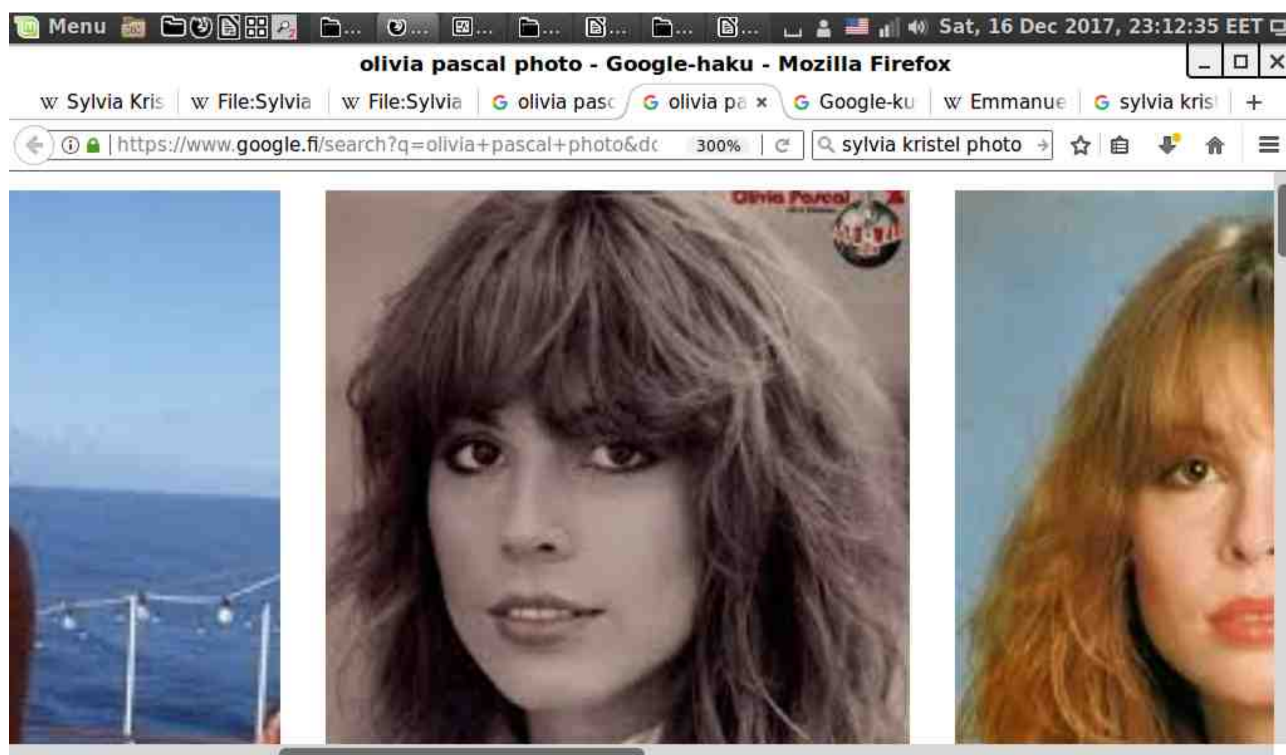
19. hu.wikipedia.org;

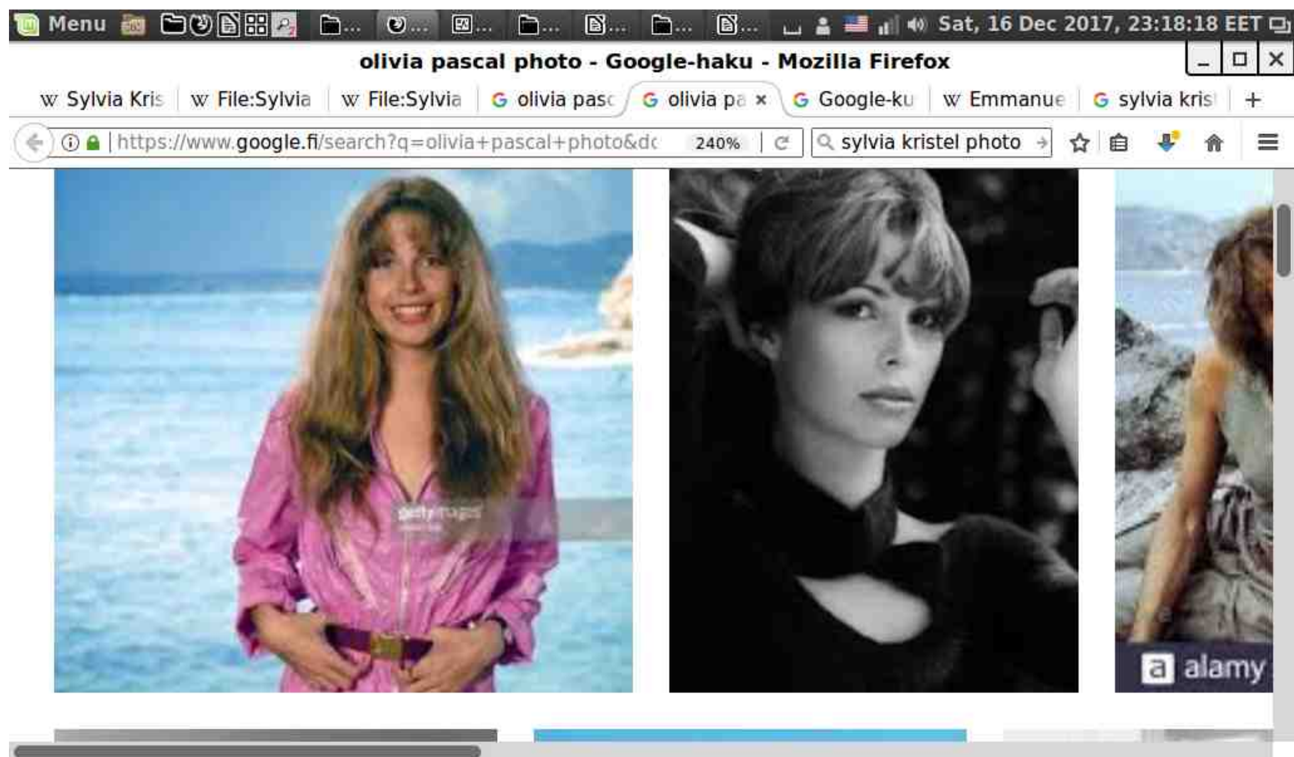
20. en.wikipedia.org;

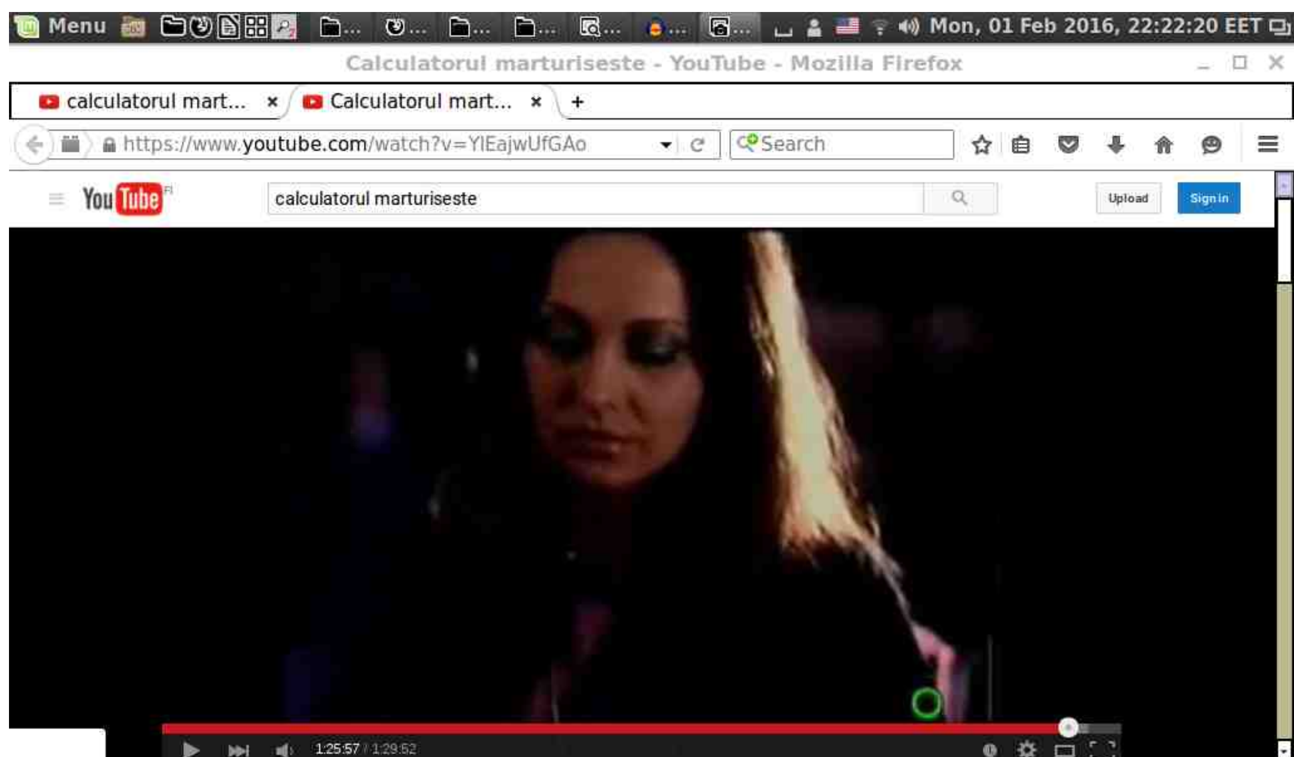
21. Hans Peters / Anefo: Sylvia Kristel …, 23 februarie 1973, en.wikipedia.org; [Licența fotografiei originale și a imaginii rezultate: CC Attribution-Share Alike 3.0 Unported]
22. Olivia Pascal – 1979, Bravo Posters, wordpress.com, google.fi;

23. Georges Biard: Sylvia Kristel au festival de Cannes, 1990, en.wikipedia.org; [Licența fotografiei originale și a imaginii rezultate: CC Attribution-Share Alike 3.0 Unported]
24. Olivia Pascal – 1980, gettyimagess.com, google.fi;

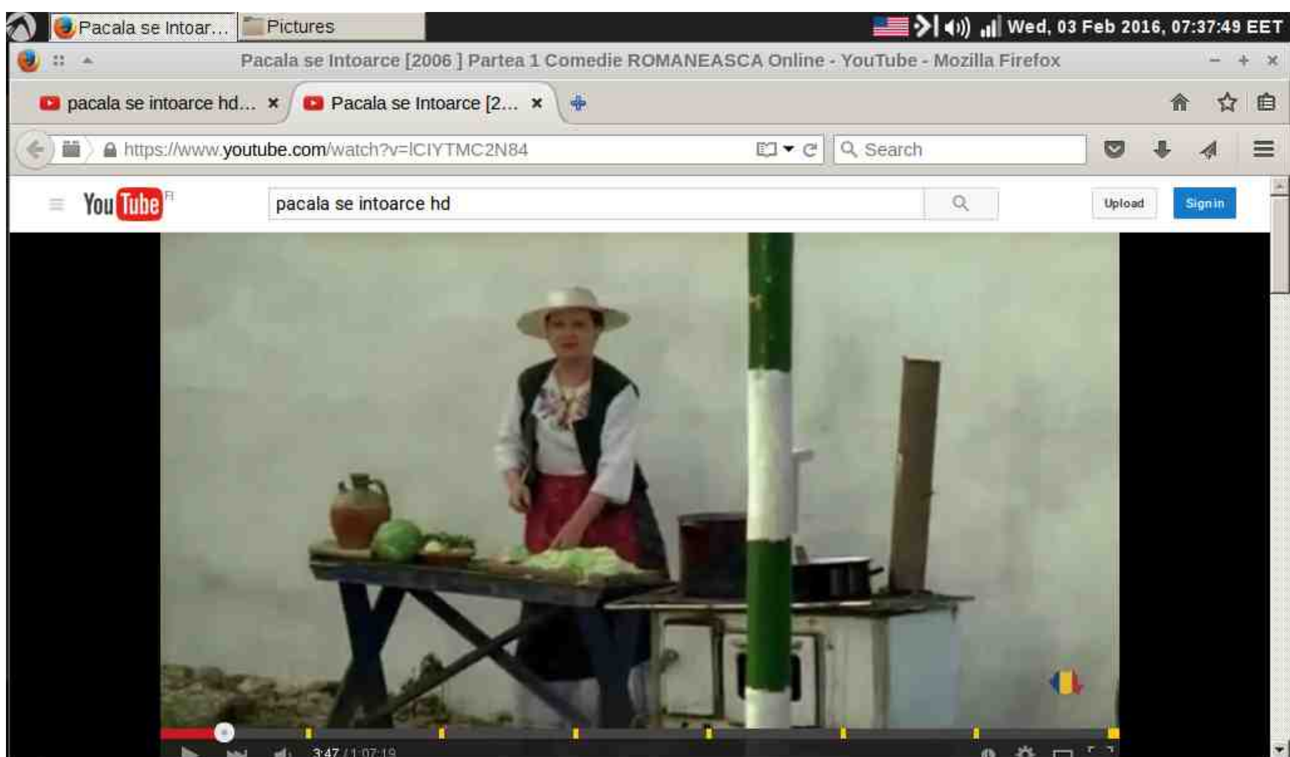
25. Calculatorul marturiseste, Casa de Filme Numărul Unu, Româniafilm, [1982];

26. Padurea de fagi, Casa de Filme Unu, Româniafilm, [1986];

27. Harababura, Direcția Rețelei Cinematografice și Difuzării Filmelor, Studioul de Creație Solaris Film, 1990;
28. Pacala se intoarce, Nervfilm, 2006;

29. Állami ingyenlakáshoz jutott a kommunista bértollnok, [Conțopistul comunist a obținut o locuință gratuită de stat] alfahir.hu, 16 noiembrie 2011;

Menu Mon, 22 May 2017, 15:20:44 CEST

Állami ingyenlakáshoz jutott a kommunista bértollnok | Alfahír - Mozilla Firefox

Állami ingyenlaká... × Állami ingyenlaká... × +

alfahir.hu/állami_ingyenlakáshoz_jutott_kommunista_bértollnok-

alfahír

Ismét állami ingyenlakáshoz jutott a Marosvásárhelyre visszaköltözött Hajdu Győző Victor - írja a Krónika. A kommunista diktatúra egyik leghűségesebb kiszolgálója és felesége - miután hosszas pereskedés után kénytelenek voltak elhagyni a belvárosi, szintén ingyen kapott emeletes házat - az önkormányzat jóvoltából a Belvedere lakónegyedben jutottak egy kétszobás lakáshoz.

Rajtuk kívül szinte csak 35 évesnél fiatalabbak vehették át tegnap boldogan első lakásuk kulcsát, akik már évek óta erre a pillanatra vártak. A 82 éves Hajdu köszönetét fejezte ki Dorin Florea városvezetőnek, amiért megoldotta lakásügyét, a Krónikának viszont arról panaszkodott, hogy kettőjük számára elég szűkösnek bizonyul a

Weboldalunk cookie-kat használ. Ha tovább böngészi a weboldalunkat, az azt jelenti, hogy elfogadta a cookie-kat.

Elfogadom | További információt kérek

30. New York, New York, United Artists Corporation, 1977.

Alte publicații

A. Cărți electronice

Până în martie 2020, din „cimitirul” [2] statului național imperialist, am reușit să trimit la suprafață următoarele mele scrieri în limba română:

1) versiunea electronică text-imagine a cărții mele intitulate „Înscrisuri și obiecte relativ la trecerile mele frauduloase ale frontierei de stat a Republicii Socialiste România”, pe distribuitorii internet Google Play și Internet Archive;

2) versiunea electronică text-imagine a cărții mele intitulate „Instrumentul creator de națiune universală non-naționalist umanist progresist al Elisabetei Adam”, pe distribuitorii internet Google Play și Internet Archive;

3) versiunea electronică text-imagine a cărții mele intitulate „Conspirații naționale pentru înăbușirea Elisabetei Adam ca personalitate istorică extraterestră terestră”, pe distribuitorii internet Google Play și Internet Archive.

B. Videouri electronice

Până în martie 2020, din „cimitirul” [2] statului național imperialist, am reușit să trimit la suprafață următoarele mele videouri în limba română:

1) videoul meu intitulat „Conspirații naționale pentru înăbușirea individualității, personalității și a spiritualității Elisabetei Adam”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

2) videoul meu intitulat „Elisabeta Adam ca trandafir sălbatic mesaj al marginalizării naționale”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

3) videoul meu intitulat „Elisabeta Adam în întuneric național”, pe distribuitorul internet YouTube;

4) videoul meu intitulat „Umanismul și non-naționalismul radiați de fața Elisabetei Adam”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

5) videoul meu intitulat „Persecuția politică secretă națională oglindită de fața Elisabetei Adam”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

6) videoul meu intitulat „Elisabeta Adam ca zâna munților”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

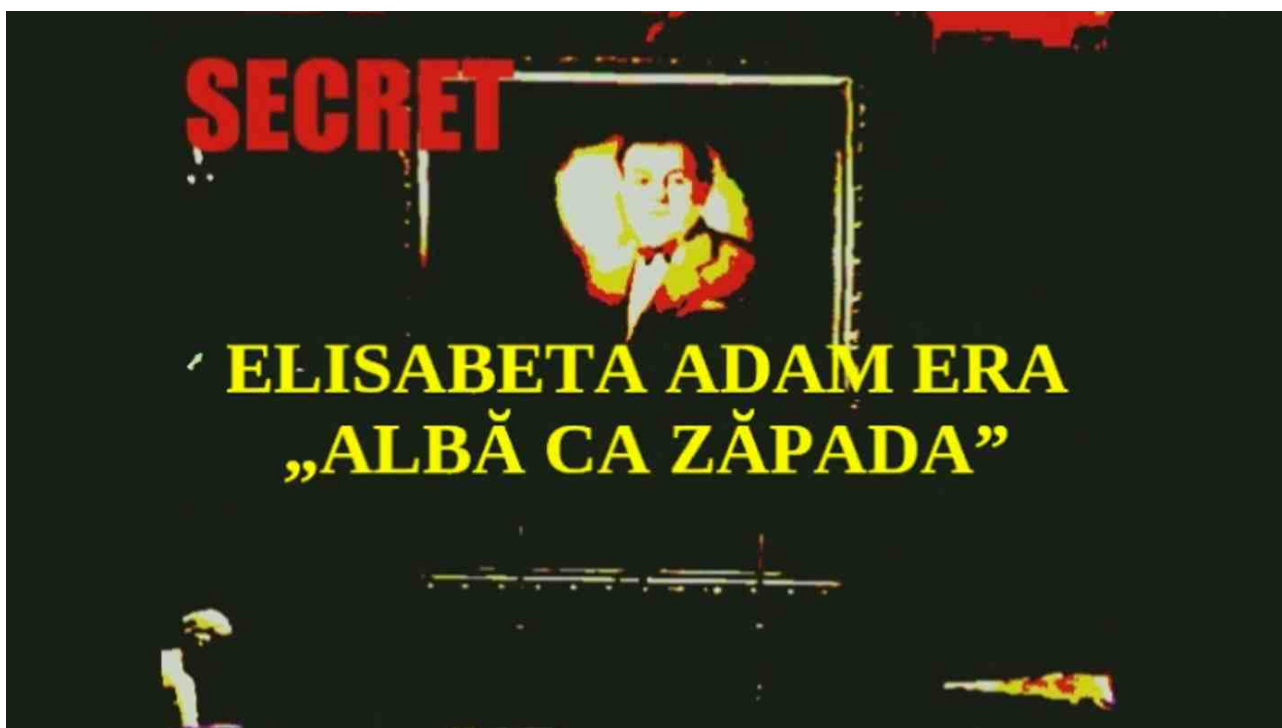
7) videoul meu intitulat „Ștergerea politică secretă națională a simbolicii Elisabetei Adam”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

8) videoul meu intitulat „Așa vroiau să fure pe Elisabeta Adam naționaliștii de la omenire”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

9) videoul meu intitulat „Elisabeta Adam era »Albă ca Zăpada«”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive;

11) videoul meu intitulat „Elisabeta Adam ca »strigoaică«”, pe distribuitorii internet YouTube și Internet Archive.

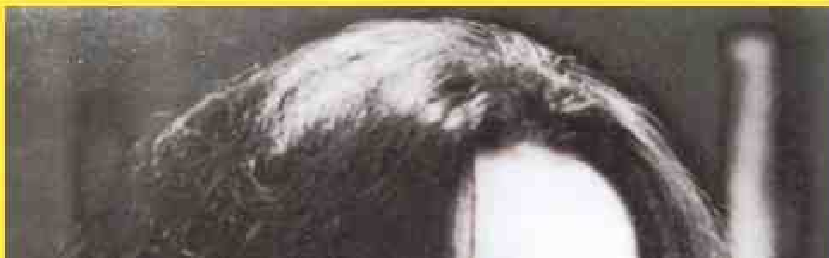
C. Sait

Adresa saitului Elisabetei Adam este: www.elisabeta-adam.myfreesites.net.

Principii Simbolică Plăci picup

Principiile Elisabetei Adam

Elisabeta Adam - în numele ei original Erzsébet ÁDÁM, devenită larg cunoscută ca actriță maghiară din Târgu
a fost numai un artist dramaturg, un artist de film și un cântăreț, ci și un ideolog și activist non-naționalist un

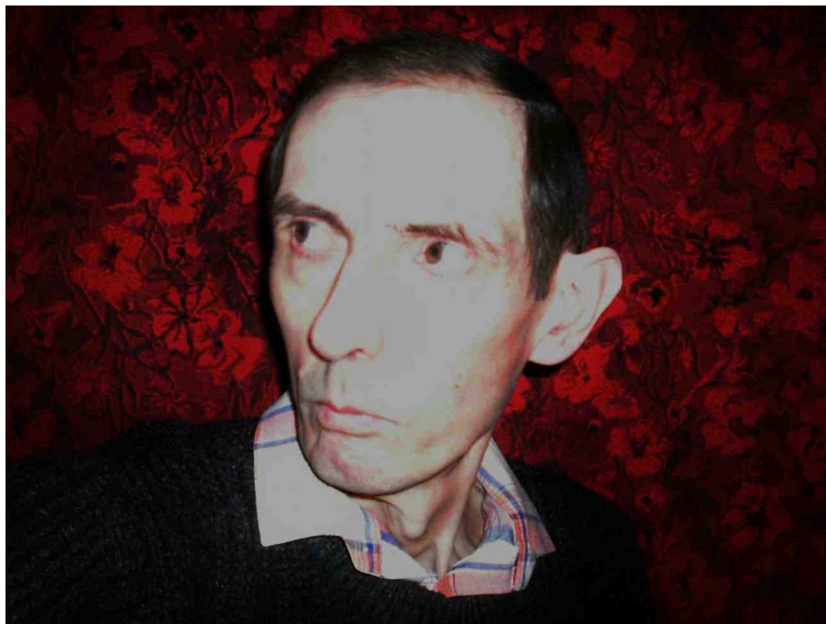
Informații de creare-carte

Autorul a creat cele trei ediții ale acestei cărți în mare între octombrie și noiembrie 2016, în ianuarie 2018, respectiv în martie 2020, ca urmare a cercetării cărții de hârtie de limbă maghiară a lui Győző HAJDU intitulată „Az én Móricz Zsigmondom és az Ő Bethlen Gábora”, [Citește aproximativ: oz e:n 'mo:riț 'jigmondom e:ș oz ă: 'betlen 'ga:boro. În limba română: Al meu Zsigmond MÓRICZ şi al lui Gábor BETHLEN.] a plăcii picup mari a Elisabetei Adam intitulate „Vadrózsák” (Trandafiri sălbatici) din 1979, respectiv a filmului american intitulat New York, New York din 1977, ca un derivat al principalei lui cărți Elisabeta Adam, intitulate „Conspirații naționale pentru înăbușirea Elisabetei Adam ca personalitate istorică extraterestră terestră”, ca autor moral și efectiv, în limba maghiară, în condiții de viață privată, rezultând din nevoile de încetare a boicotului informațional politic secret național anti-Elisabeta Adam, de contrabalansare a campaniei politice secrete naționale de propagandă de ștergere-falsificare-nimicire a memoriei ei și de facerea accesibilă a adevăratei ei spiritualități. Autorul a tradus această carte în limba română literal și personal în mare în noiembrie 2016, ianuarie 2018 și martie 2020. Redactarea electronică a cărții a fost făcută de autor personal îndeosebi cu următoarele mijloace tehnice principale: Acer AOD270, Samsung ST65, Microsoft Windows 7, Libre-Office 4, GIMP 2.

Informații de publicare-carte

Publicarea versiunii electronice a acestei cărți a fost împiedicată în statul național maghiar între noiembrie 2016 și mai 2017. După presupunerea autorului, autorul moral al acesteia a fost organizația politică secretă națională maghiară, care a inițiat o serie de măsuri în această direcție, așa cum el avea parte de aceea: 1) Telenor Ungaria și-a încetat după ianuarie 2016 – timpul descoperirii de către autor a cazului Elisabetei Adam – serviciul “Telenor mobilinternet”, pe care el utilizase mai înainte pentru publicarea cărților lui; 2) Vodafone Ungaria și-a schimbat esențial serviciul „carte săptămânală”; 3) la 9 noiembrie 2016, încărcarea acestei cărți a fost de asemenea împiedicată la Biblioteca de Capitală „Ervin SZABÓ” [Citește aproximativ: 'ervin 'sobo:.] din Budapesta, probabil cu software de control parental.

Informații de autor

Fotografia făcută la 25 decembrie 2016 reprezintă autorul, István ADORJÁN. [Citește aproximativ: 'iștva:n 'odoria:n.] El s-a născut la 20 decembrie 1959 în satul Călugăreni [În limba maghiară: Mikháza.] din județul Mureș, România, cetățenia lui este română, naționalitatea maghiară, identitatea înainte de toate omenească, el este un alter ego spiritual al Elisabetei Adam, în prezent nu consideră nici un stat ca fiind al său sau țara lui, ideologic el este ateist, politic liberal, convingerea lui cu caracter teoretic este că marile religii și statele naționale sunt creaturi și instrumente ale organizațiilor politice secrete naționale, cu scrierile sale scopul său este publicarea și propagarea spuselor sale de spiritualitate științifică, filosofic-ateistă, progresistă, umanistă, non-naționalistă și liberală, în special revelarea, publicarea și propagarea spuselor sale relative la natura și activitatea național-imperialiste, antiumaniste, antiprogresiste și antiștiințifice ale organizațiilor politice secrete naționale, marilor religii și statelor naționale.

Sfârșitul cărții electronice